

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 640

vineri 22 decembrie 1961

8 pagini 25 bani

Consfătuirea pe țară a țăranilor colectivști

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej împreună cu noii eroi ai Muncii Socialiste — Gheorghe Măteș, Teodor Maghiar, Dumitru Tudose, Ilie Crăciun și Viorel Uibaru

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Tovarăși,

Consfătuirea fruntașilor din gospodăriile agricole colective are un caracter de lucru, dar ea nu este lipsită de momente emoționante ca acesta, prilej de solemnitate înmînării unor titluri, ordine și medalia celor care s-au distins prin munca lor plină de abnegație pentru dezvoltarea agriculturii noastre socialiste. S-a acordat titlul de Erou al Muncii Socialiste la 5 președinți de gospodării colective, s-a decernat „Steaua Republicii Populare Romîne” regiunii București, s-au înmînat ordine și medalia la 5 gospodării de stat, 4 S.M.T.-uri, 5 gospodării colective, unui număr de 58 de cadre de răspundere din agricultură și de peste 3.700 fruntași în producția agricolă vegetală și animală, președinți de gospodării agricole colective, conducători ai unor gospodării de stat.

Felicităm pe toți acești tovarăși și împărtășim în întregime bucuria lor, care este și a noastră.

Distincțiunile pe care le-ați primit, dragi tovarăși, reprezintă un semn al înaltei prețurii pe care Partidul Muncitoresc Român, Consiliul de Stat și guvernul Republicii Populare Romîne, întregul nostru popor o manifestă față de rezultatele remarcabile obținute de dv. în dezvoltarea și consolidarea agriculturii socialiste. Munca dv. bazată pe aplicarea științei, tehnicii și experienței înaintate, aduce o contribuție însemnată la creșterea producției agricole și la introducerea metodelor avansate de muncă și de organizare a producției.

Cu acest prilej au fost înmînate distincții la 3 întreprinderi de construcții de mașini agricole și unui număr însemnat de muncitori, tehnicieni, ingineri și cadre de conducere tehnică și administrativă din industria construcțiilor de mașini agricole.

Succesele obținute în agricultură sînt indisolubil legate de realizările însemnate ale industriei noastre socialiste și îndeosebi ale industriei constructoare de mașini, de eforturile susținute ale muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor în organizarea producției de serie și la un înalt nivel tehnic a tractoarelor, combinelor, semănătorilor și altor mașini, de perfecționarea continuă a calității și performanței mijloacelor necesare mecanizării agriculturii. Rezultatele frumoase, experiența dv. pe care le-ați prezentat în cadrul consfătuirii nu ar fi fost posibile fără ajutorul neprețuit al industriei noastre socialiste, al siderurgiei, al chimiei și mai ales al industriei constructoare de mașini, cărora partidul nostru le-a acordat și le va acorda și în continuare cea mai mare atenție. Mașinile, îngrășămintele și alte produse chimice pe care industria le furnizează, în cantități din ce în ce mai mari, unităților socialiste din agricultură reprezintă expresia sprijinului neprețuit pe care clasa muncitoare îl acordă aliatului său de nădejde — țăranimea muncitoare, pentru asigurarea unei înalte productivități în agricultură, pentru o viață fericită și îmbelșugată a țăranimii și a întregului nostru popor.

Distincțiunile pe care le-ați primit constituie un îndemn pentru a obține în viitor rezultate și mai frumoase, pentru ca toate gospodăriile agricole colective și gospodăriile de stat să se ridice la nivelul unităților înaintate, pentru ca lucrătorii din agricultură să-și însușească în timpul cel mai scurt cunoștințele și metodele fruntașilor recoltelor bogate, pentru ca lucrătorii din industria constructoare de mașini să realizeze utilaje din ce în ce mai perfecționate.

Permiteți-mi ca, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Stat și al guvernului, să vă felicit din toată inima pentru distincțiunile care v-au fost acordate în semn de prețuire pentru meritele dv. și să vă urez noi succese în dezvoltarea continuă și înflorirea agriculturii noastre socialiste, în însușirea de mașini, utilaje și produse chimice la un nivel tehnic și calitativ din ce în ce mai ridicat, pentru satisfacerea nevoilor tuturor ramurilor agriculturii.

Să ne trăiți, dragi tovarăși!

Citiți în pag. II-a
relatarea desfășurării
lucrărilor consfătuirii
pe țară a țăranilor
colectiviști

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Jurnal

Plec cu elevii la munte

2. XI. Astăzi tovarășul director mi-a comunicat că voi face parte din colectivul de profesori care îi va însoți pe elevi în excursia organizată de școală în vacanța de iarnă. M-am bucurat. Ce-i drept, n-am mai fost cu elevii într-o excursie mai lungă. Dar am fost acum trei ani într-o tabără la mare, anul trecut am însoțit elevii în câteva excursii de o zi organizate în împrejurimi, așa încît cred că mă voi descurca bine.

4. XI. Nu credeam că stabilirea itinerariului să fie o treabă atât de complicată. Pînă la urmă, ruta Ploiești—Brașov—Bran ne-a împăcat pe toți. Mie, ca profesor de fizică, îmi convine de minune. Dar cred că fiecare dintre noi în parte, gîndește la fel. Cel puțin de colegul de istorie sînt sigur. În orice caz, „dezbaterile” ne-au luat aproape toată dimineața. Luni vom stabili și programul desfășurat al excursiei.

16. XI. Cred că va fi o excursie frumoasă. Și Rafinăria, și Uzinele „1 Mai” și Uzinele „Steagul Roșu” și Complexul sportiv din Poiana Brașov, și Muzeul de la Bran, și... Elevii vor avea de învățat mai multe decît în tot trimestrul. Nu cumva prea multe? Și toate numai în trei zile...

18. XI. Am avut dreptate. Secția de învățămînt nu a aprobat planul excursiei, întrucît este prea încărcat. E vorba doar de o excursie organizată în timpul vacanței. Am fi putut de altfel să nedăm și noi seama de aceasta. Pînă una alta, discuții...

25. XI. Entuziasmul copiilor, cînd le-am prezentat programul excursiei, a confirmat, în aceeași măsură cu aprobarea secției, faptul că noul program este mai reușit. Au acum și un concurs „Cine știe cîștigă”, și o seară de ghicitori, și un concurs de orientare turistică și altele. De fapt, la Uzinele „1 Mai” au atîtea de văzut, pe care acum le vor putea observa cu atenție, temeinic. Sînt sigur că astfel vor fi mai cîștigați decît vizitînd în fugă multe întreprinderi. În vacanța viitoare vom vedea una din întreprinderile la a cărei vizitare am renunțat acum.

27. XI. Dan, responsabilul cercului de fotoamatori din școală, m-a oprit pe sală și mi-a propus să organizăm, cu ocazia excursiei, și un concurs de fotografii. Nu pot să-mi explic cum de nu m-am gîndit pînă acum la așa ceva. Cu siguranță că vom organiza concursul. Numai vremea să fie de partea noastră.

stră. Va trebui să citesc cîte ceva pentru a putea explica elevilor din acest cerc ce fel de film să folosească pentru peisajele de iarnă, cum să determine deschiderea diafragmei și timpul de expunere în aceste condiții etc. Bineînțeles, toate acestea în ipoteza că vom avea zăpadă. Dar munte fără zăpadă în luna ianuarie mi se pare de neconceput.

5. XII. Astăzi, Radu și-a uitat bascul la școală. Ce mă fac dacă în excursie își uită căciula pe undeva? Va trebui să-l dau în grija unui elev mai mare. Și încă o idee: voi discuta neapărat cu părinții celor care pleacă în excursie. Să le dea toate lucrurile călduroase necesare. Dar să nu-i încarce, dintr-o grijă exagerată, cu tot felul de lucruri inutile, care-i împovărează la drum și pe care le pot pierde.

11. XII. Am analizat la clasa a VII-a lucrările scrise. Se pare că nu au înțeles destul de bine cum se determină anumite distanțe cu ajutorul reflexiei sunetului. Cred că pe munte or să mă întreb singuri ceva despre ecou și atunci voi putea să le cîștig și mai mult interesul...

18. XII. Iată și zăpada. Pregătirile micilor fotografii sînt în toi. Dar, o dată cu zăpada, probleme noi. Parcă acum și-au adus aminte deodată toți părinții să întreb cum vor dormi copiii, dacă încăperile sînt bine încălzite, dacă în autocare n-au să le înghețe picioarele, dacă... La drept vorbind, am cam improvizat răspunsurile. Nici eu nu prea știu cum stau lucrurile.

21. XII. Cred că totul este organizat în cele mai bune condițiuni. Dar noi, pedagogii, sîntem incorrigibili. Verificăm de zeci de ori amînunțele, să nu fi uitat nimic. Și e bine așa. Astfel putem fi siguri că nimic nu va pune stavilă în calea entuziasmului din excursie al celor mici.

Astăzi am avut o consfătuire cu toți elevii care vor participa la excursie. Cu entuziasmul lor sînt obișnuiți. Totuși mă surprinde impresia pe care o am că pentru ei nu există noțiunea de vreme rea sau de oboseală. Cert este un singur lucru: că peste cîteva zile pornim la drum. Nu mă pot împiedica să mă întreb în ce măsură înțeleg ei fericirea pe care o trăiesc astăzi. Știu oare acești prichindei că eu am făcut prima excursie la vîrsta de 24 de ani și abia acum, o dată cu ei, voi vizita pentru prima oară castelul de la Bran?

M. VICTOR

Consfătuirea pe țară a țăranilor colectivști

Luai dimineața, la București, în sala Palatului R. P. Romine s-au deschis lucrările Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști.

La consfătuire participă 1.800 țărani colectivști, fruntași ai agriculturii noastre socialiste, desemnați de consfătuirile raionale ale colectivștilor și peste 1.300 invitați din rândurile lucrătorilor din stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat, oameni de știință, ingineri și tehnicieni, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, scriitori, ziarști.

În prezidiu au luat loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Moghioros, Mihai Dalea, Ion Cozma, ministrul Agriculturii, Vasile Vilcu, prim-secretar al Comitetului regional Dobrogea al P.M.R., Gheorghe Necula, prim-secretar al Comitetului regional București al P.M.R., Vasile Vaida, prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R., Constantin Drăgan, prim-secretar al Comitetului regional Oltenia al P.M.R., Virgil Cazacu, prim-secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R., Nicolae Giosan, directorul Institutului de cercetări agricole, Vasile Daju, președintele Sfatului popular regional Banat, Nicolae Găneț, președintele Sfatului popular regional Galați, Gheorghe Pop, președintele Sfatului popular regional Maramureș, acad. Gh. Ionescu-Sisești, vicepreședinte al Academiei R. P. Romine, Dumitru Tudose, președintele G.A.C. din comuna Stoicănești, regiunea Argeș, Traian Andea, președintele G.A.C. din comuna Macea, regiunea Banat, Andrei Barta, președintele G.A.C. din comuna Uriu, regiunea Cluj, Maria Nistor, președinta G.A.C. din comuna Plopeni, regiunea Dobrogea, Ion Popa, președintele G.A.C. din satul Pricaz, regiunea Hunedoara, Ștefan Codreanu, președintele G.A.C. din comuna Sirbi, regiunea Iași, Maria Zidaru, președinta G.A.C. din comuna Păulești, regiunea Maramureș, Mihai Nagy, președintele G.A.C. din satul Gorenii, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, Marin Segărceanu, președintele G.A.C. din comuna Rastu, regiunea Oltenia, Constantin Alexei, președintele G.A.C. din comuna Calafindești, regiunea Suceava, Teodor Maghiar, președe-

dintele G.A.C. din comuna Mădăraș, regiunea Crișana, Gheorghe Goina, președintele G.A.C. din comuna Sintana, regiunea Crișana, Ion Negoiță, președintele G.A.C. din comuna Pechea, regiunea Galați, Iordache Șerbănescu, directorul G.A.S. „Ion Roată”, regiunea București, Ștefan Cecenco, directorul G.A.S. Brateș, regiunea Galați, Ion Năstase, directorul S.M.T. Ciocănești, regiunea București, Floarea Macan, colectivistă din satul Pilu, regiunea Crișana, Emilia Radu, colectivistă din comuna Voetinu, regiunea Ploiești, Gheorghe Stoica, brigadier zootehnist în G.A.C. din comuna Vulcan, regiunea Brașov și Panthelmon Savu, brigadier de cîmp în G.A.C. din satul Davideni, regiunea Bacău.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tovarășul Alexandru Moghioros, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Au fost constituite 6 comisii de lucru ale consfătuirii pentru probleme privind: producția de cereale și plante tehnice; producția pomi-viticolă; producția legumicolă; creșterea animalelor; mecanizarea agriculturii; problemele economice și organizatorice ale gospodăriilor agricole colective. Consfătuirea a desemnat o comisie de redactare a proiectului Chemării către toți oamenii muncii din agricultură.

În ședința de dimineață au luat cuvîntul tovarășii Gheorghe Necula, prim-secretar al Comitetului regional București al P.M.R., Petre Ionescu, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Dobrogea, Vasile Vaida, prim-secretar al Comitetului regional Cluj al P.M.R., Emil Bobu, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Suceava, Ion Cozma, ministrul Agriculturii, Dumitru Tudose, președintele G.A.C. din comuna Stoicănești, regiunea Argeș, Nicolae Munteanu, inginer agronom la G.A.C. Plopu, regiunea Galați.

În ședința de după amiază au luat cuvîntul tovarășii Ana Sincu, brigadieră la G.A.C. din comuna Tia Mare, regiunea Oltenia, Petre Blajovici, prim secretar al Comitetului regional Banat al P.M.R., Frederic Cotea, președin-

tele G.A.C. din comuna Pribesti, regiunea Iași, Ladislau Lucacs, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Mureș-Autonomă Maghiară, Zaharia Ganea, președintele G.A.C. din comuna Vișoara, regiunea Dobrogea, Gheorghe Maței, președintele G.A.C. din comuna Țibucani, regiunea Bacău, Simion Uscat, mulgător la G.A.C. din comuna Cilnic, regiunea Hunedoara, Virgil Cazacu, prim-secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R., Eleonora Ștefănschi, inginer zootehnist, comuna Girbovi, regiunea București, Ion Pinte, președintele G.A.C. din comuna Mădăraș, regiunea Maramureș, Ion Vineș, directorul G.A.S. Scintea, regiunea Crișana, Traian Andea, președintele G.A.C. din comuna Macea, regiunea Banat, Gheorghe Hiotu, directorul G.A.S. Andrășești, regiunea București, Mihai Bejan, președintele G.A.C. din comuna Bod, regiunea Brașov.

Marți, în cea de-a doua zi a Consfătuirii pe țară a țăranilor colectivști, s-au întrunit cele 6 comisii de lucru. De asemenea, s-a întrunit comisia de redactare a proiectului Chemării către toți oamenii muncii din agricultură.

La lucrările comisiilor au participat peste 600 de reprezentanți din toate regiunile țării, care au dezbătut amănunțit problemele puse în discuție și au făcut numeroase propuneri.

Ședința de miercuri dimineață a fost condusă de tovarășul Chivu Stoica.

În cadrul lucrărilor au continuat discuțiile. Au luat cuvîntul tovarășii: Traian Girba, președintele Sfatului Popular al regiunii Crișana, Mircea Anghel, președintele G.A.C. din comuna Grindu, regiunea București, Isăia Negruț, mulgător la G.A.S. Șandra, regiunea Banat, Gheorghe Dindere, secretar al Comitetului regional Oltenia al P.M.R., Aurel Antohi, directorul S.M.T. Toprașar, regiunea Dobrogea, Petru Mihalache, președintele G.A.C. din comuna Tîrzii, regiunea Iași, Maria Zidaru, Erou al Muncii Socialiste, președintele G.A.C. din

Păulești, regiunea Maramureș, Nicolae Găneț, președintele Sfatului popular al regiunii Galați, Ion Mănescu, directorul uzinelor „Semănătoarea” — București, Gheorghe Ciobănescu, brigadier la G.A.C. din comuna Lungulețu, regiunea București, și Ilie Luca, directorul G.A.S. Variaș, regiunea Banat.

Partea a doua a ședinței de dimineață a fost condusă de tovarășul Mihai Dalea.

În continuarea discuțiilor au luat cuvîntul tovarășii: Dumitru Balalia, prim secretar al Comitetului regional Ploiești al P.M.R., acad. Gh. Ionescu-Sisești, vicepreședinte al Academiei R.P. Romine, Aurel Cioc, brigadier la G.A.C. din comuna Mîloșești, regiunea București, Anghelina Argint, brigadieră la G.A.C. din comuna Virteșcoiu, regiunea Galați, Eugen Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii, care a prezentat referatul comisiei pentru problemele privind creșterea animalelor, Ion Mărcuș, președintele Sfatului popular al regiunii Brașov, Emil Oniga, directorul uzinelor de tractoare din Brașov, Gheorghe Goina, președintele G.A.C. din comuna Sintana, regiunea Crișana.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm a avut loc apoi solemnitatea înmînării unor titluri, ordine și medalii acordate de Consiliul de Stat al R.P. Romine celor ce s-au distins prin munca lor plină de abnegație pentru dezvoltarea agriculturii socialiste a patriei noastre.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Stat al R. P. Romine, a înmînat înalte distincții.

După înmînarea distincțiilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a felicitat călduros pe cei decorați. Cuvîntarea a fost subliniată prin puternice aplauze. Întreaga asistență, în picioare, a ovaționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central.

Au luat apoi cuvîntul tovarășii Viorel Uibaru, Dumitru Dumitru și Andrei Popa care, în numele celor decorați, au mulțumit călduros pentru distincțiile acordate și au asigurat Comitetul Central al partidului, pe tovară-

șul Gheorghe Gheorghiu-Dej personal, că vor munci cu entuziasm pentru a îndreptăți înalta prețuire ce le-o acordă partidul și guvernul, îndeplinind cu cinste mărețele sarcini trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. pentru dezvoltarea și înflorirea agriculturii noastre socialiste.

În ședința de după-amiază au luat cuvîntul în cadrul discuțiilor, tovarășii: Petre Moldovan, director general în Ministerul Agriculturii, care a prezentat referatul Comisiei pentru mecanizarea agriculturii, Sandu Constantin, președintele Sfatului popular al regiunii Argeș, Gheorghe Stan, președintele G.A.C. din comuna Dochia, regiunea Bacău, Emil Negruțiu, rectorul Institutului agronomic din Cluj, Maria Panțel, îngrijitoare de păsări la G.A.C. din satul Balda, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, Nicolae Ștefan, director al Institutului de Cercetări Horti-Viticole, care a prezentat referatul Comisiei pentru producția pomi-viticolă, Ion Bănică, președintele G.A.C. din comuna Smeeni, regiunea Ploiești, Mihai Dobirtă, președintele G.A.C. din satul Cistei, regiunea Hunedoara, Jean Keis, director general în Ministerul Agriculturii, care a prezentat referatul Comisiei pentru producția legumicolă, inginer Alexandru Ilyes, președintele G.A.C. din comuna Salonta, regiunea Crișana, Mihai Segărceanu, președintele G.A.C. din comuna Rastu, regiunea Oltenia, Mihai Nagy, președintele G.A.C. din satul Gorenii, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, Gheorghe Pop, președintele Sfatului popular al regiunii Maramureș, Gheorghe Irimia, președintele G.A.C. din comuna Bucecea, regiunea Suceava, Victor Novac, președintele întovărășirii agricole din comuna Păunești, regiunea Bacău, Alice Săvelescu, membru corespondent al Academiei R. P. Romine, Nicolae Lobonțiu, vicepreședinte al Sfatului popular al raionului Reghin, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, Nicolae Gaidagiu, președintele G.A.C. din comuna Topalu, regiunea Dobrogea. Lucrările consfătuirii continuă.

Despre munca profesorului diriginte

Recent a apărut în Editura de stat didactică și pedagogică lucrarea „Munca profesorului diriginte” elaborată de un colectiv de profesori, lucrători ai Departamentului școlilor din M.I.C. și ai Institutului de științe pedagogice.

Urmărind scopul de a veni în sprijinul cadrelor didactice și în special al diriginților în realizarea educației comuniste a tinerilor generații de elevi, lucrarea a fost concepută sub forma unor recomandări metodice. Ea pornește de la generalizarea experienței pozitive acumulate de școala noastră în domeniul muncii educative și de la aplicarea creatoare a experienței școlii sovietice în condițiile specifice de la noi, lăsînd în același timp diriginților latitudinea de a alege acele căi și mijloace de realizare a sarcinilor ce le revin care corespund mai bine situației concrete din fiecare clasă sau școală.

Capitolul I — „Importanța și specificul muncii diriginților” — are menirea de a lămurii principial și practic o serie de probleme importante cum sînt rolul diriginților în școală, coordonarea influenței educative exercitate de diferiții factori asupra elevului, în asigurarea rolului conducător al educației comuniste date de școală și a unității de cerințe manifestate față de elevi.

Tot în primul capitol este abordată și problema sarcinilor și a conținutului activității diriginților, subliniindu-se mai ales sarcinile privitoare la formarea bazelor concepției științifice despre lume și a trăsăturilor morale comuniste și de caracter ale elevi-

lor; la educarea social-politică a elevilor; la legarea învățămîntului de munca productivă; la ridicarea nivelului la învățătură și lărgirea orizontului cultural al elevilor; la grija pentru dezvoltarea fizică a elevilor și la educarea lor estetică.

În lucrare se arată că, realizînd aceste sarcini educative împreună cu ceilalți factori care influențează asupra elevilor, dirigințele va asigura o dezvoltare multilaterală a tineretului școlar, a cetățenilor de mîine ai patriei. Totodată se fac unele sublinieri cu privire la procesul educării înaltelor calități morale în rîndul elevilor, proces care parcurge o evoluție firească de la reprezentări și noțiuni etice la convingeri comuniste și sentimente sociale, iar de aici la deprinderi și obișnuințe de conduită morală.

Lucrarea precizează de la început că, în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor importante și de răspundere ce-i stau în față, dirigințele trebuie să-și desfășoare întreaga activitate după un sistem stabilit. Coordonatele principale ale acestui sistem sînt, după cum se menționează, organizarea și educarea colectivului de elevi, studierea și cunoașterea multilaterală a elevilor, activitatea dusă cu scopul ridicării nivelului la învățătură și disciplină, realizarea activității în afara lecțiilor și colaborarea dirigințului cu organizațiile U.T.M. ori de pionieri și cu familia.

În concluzie, primul capitol remarcă varietatea formelor de muncă pe care le poate folosi dirigințele și în același timp unita-

tea acestora, determinată de scopul general urmărit de școală: educația comunistă a elevilor.

Indicații concrete cu privire la pregătirea, organizarea și desfășurarea orelor de dirigenție se găsesc în capitolul al II-lea al lucrării.

Pornindu-se de la faptul că ora de dirigenție este o formă organizată, stabilă și sistematică de lucru a dirigințului cu clasa, că

ea poate fi corelată cu toate celelalte forme de activitate a dirigințului, în lucrare se subliniază importanța ei deosebită și locul central pe care îl ocupă în sistemul muncii dirigințului.

Pentru ca orele de dirigenție să aducă o contribuție serioasă la munca de educare comunistă a elevilor este indicat să se procedeze cu atenție la stabilirea tematicii lor. În alegerea temelor trebuie să se aibă în vedere necesitatea de a da o justă orientare ideologică-politică conținutului orelor de dirigenție, de a contribui, prin mijlocirea lor, la legarea școlii de viață, să se ia în conside-

rare particularitățile clasei, să se asigure varietatea și accesibilitatea temelor. Rezultatul fiecărei ore de dirigenție depinde în mare măsură de modul în care aceasta este pregătită, de metodele și procedeele ce se folosesc în cadrul ei (povestirea sau prelegerea școlară, lectura, referatele, convorbirea etică, demonstrația, exercițiul, exemplul, întîlnirile și vizitele, aprobarea și dezaprobarea).

Caracterul variat al sarcinilor care revin orei de dirigenție, se subliniază în lucrare, trebuie să-i răspundă tipuri variate de desfășurare a acestei ore. Practica școlii a dovedit că, după scopul și conținutul lor, orele de dirigenție se pot prezenta sub diferite tipuri: ore de educație morală, cu caracter social-politic (aniversări, comemorări etc), de educație sanitară, organizatorice și de analiză a muncii, mixte.

Indiferent însă de tipul și de conținutul orei de dirigenție, este absolut necesar ca rezultatele acestei ore să fie consolidate prin celelalte activități educative inițiate și desfășurate în școală și în afara de școală. În capitolul al III-lea al lucrării se fac recomandări cu privire la rolul și sarcinile diriginților în desfășurarea activității elevilor în afara lecțiilor ca și a activității lor extrașcolare. Astfel, se subliniază că în organizarea acestor activități este deosebit de important să se țină seama de anumite cerințe pedagogice ca orientarea lor politico-ideologică, respectarea particularităților de vîrstă și individuale ale elevilor, stimularea spiritului lor de inițiativă și independență, im-

binarea muncii colective cu cea personală, valorificarea rezultatelor pozitive ale activității elevilor, evitarea supraîncărcării lor cu sarcini ș.a.

Pentru o strictă reglementare a tuturor activităților desfășurate de elevi în decursul unei zile este necesară stabilirea unui regim adecvat vîrstei și particularităților acestora. Referințele la regimul zilnic al elevilor atrag atenția diriginților asupra faptului că diferitele activități ale elevilor trebuie să fie rațional alternate și îmbinate cu odihna, în scopul menținerii capacității lor de muncă și pentru păstrarea sănătății.

Capitolul IV al lucrării, intitulat „Sistemul relațiilor dirigințului cu alți factori educativi” se referă la importanța deosebită a colaborării dirigințului cu ceilalți profesori, cu unitățile productive, cu organizațiile U.T.M. și de pionieri și cu părinții elevilor. De asemenea, în acest capitol sînt subliniate diversele forme prin care dirigințele poate realiza colaborarea cu fiecare din factorii amintiți.

Lucrarea se publică sub forma unui proiect experimental, care urmează să fie verificat în activitatea practică din școlile patriei. Cadrele didactice cărora li s-a încredințat importanta sarcină de a fi diriginți sînt chemate să contribuie la îmbunătățirea ei prin sugestii, completări și observații critice, astfel încît în forma sa definitivă lucrarea să constituie un îndrumaș și un sprijin de cît mai mare folos pentru școală.

GHEORGHITA FLEANCU

Sfârșit de trimestru

Acum, cind apreciem roadele

Elevii noștri se duc în vacanță — vesel popas în drumul unui an de muncă încordată. Clasele rămân goale, școala mai tăcută. Dar chipurile celor mici ne vor însoți chiar și atunci cind nu-i vom avea în preajmă, într-o activitate de vacanță. În ședința consiliului pedagogic în care vom aprecia rezultatele trimestrului, de pildă, ne vom gândi desigur la toți elevii școlii, pentru că așezăm muncă noastră este de a-i instrui, de a-i educa pe ei. Cu cât mai mulți de zece în catalog, cu cât mai multe note bune la purtare, cu atât mai multe note bune pentru propria noastră muncă. Inseamnă că am știut să găsim metodele cele mai potrivite pentru a face pe un elev să înțeleasă istorie, pe altul să vină la școală cu regularitate, să nu mai întârzie, să fie atent, să... E drept că răstimpul unui trimestru nu e întotdeauna de ajuns pentru a constata rezultatele, efectul unei metode. Uneori de abia după un anumit timp observăm că trebuie încercată o altă metodă, că cea pe care am folosit-o (și care a putut să dea rezultate bune într-un alt caz) nu s-a dovedit acum, în condiții schimbate, la fel de eficientă. Instruirea și educarea copiilor nu ne pune în față numai probleme simple, care să se poată rezolva ca un exercițiu matematic.

Iată, bunăoară, doi elevi amindoi extrem de neastimparați la ore, nu iau notițe decît după ce li se atrage atenția, își deranjează colegii cu fel de fel de refuzii pe marginea răspunsurilor date în clasă etc. La orele de dirigenție și ori de cîte ori întâlnesc pe diriginta sau pe alți profesori pe coridor, în curtea școlii, cer cu insistență să fie mutați în alte bănci. Susțin că nu le plac elevii cu care stau în bancă fiindcă în timp ce scriu, aceștia obișnuiesc să se pronunțe tare cuvintele, să citească cu voce încreștată după profesori și a. De aceea, ei, cei nedesprânșiți, nu pot fi atenți la ore, de aceea nu pot lucra, de aceea nu vin cu drag la școală!

Diriginta nu cedează multă vreme. Stă de vorbă cu elevii nemulțumiți, le arată că există o disciplină care nu ne permite să acționăm în funcție de capricii, de impresiile noastre de moment, că va sta de vorbă cu elevii în cauză și le va cere să se autocontroleze mai bine. Degeaba toate. Cei doi elevi rămîn în continuare neastimparați, nemulțumiți de colegii lor de bancă și insistă mereu să fie mutați. „Unde o fi“.

Văzînd că din aceasta începe

să se creeze „o problemă“, profesoara hotărăște să schimbe metoda. Trebuînd să facă unele modificări în așezarea elevilor în bănci (constatase că unii au vederea slabă, deci trebuiau trecuți mai în față; voia să aducă pe alți câțiva, care luau mereu note proaste, din ultimele bănci în primele și trebuia să treacă în locul acestora alți elevi), diriginta profită de aceasta și îi mută și pe cei doi nemulțumiți, fără să le dea impresia că s-a abdicat de la principiile pe care le susținuse cu cînta timp în urmă. Un oarecare timp copiii s-au liniștit, spre marea bucurie a dirigintei. Dar bucuria i-a fost scurtă, căci unul din ei a început și în noua lui bancă să se comportă ca înainte. Cu alte cuvinte, procedeul folosit nu a dat aceleași roade în ambele cazuri. Și aceasta fiindcă diriginta de fapt nu reușise să găsească adevăratele cauze ale indisciplinei unuia din școlari. Va trebui să mai caute, să mai reflecteze, să încerce cu el și alte metode. Dar aceasta cere timp și iată că se încheie trimestrul, iar elevul în cauză va trebui probabil să aibă nota scăzută la purtare.

Faptul că unii elevi își încheie trimestrul cu rezultate slabe este, desigur, o notă proastă pentru noi. El trebuie să ne fie un semnal de alarmă, să ne determine să lucrăm mai bine în trimestrul următor.

Și, mai ales, aceste rezultate nu trebuie ascunse în fața colectivului de profesori, nu trebuie ascunse de noi înșine. Ridicăm

această problemă deoarece mai există cadre didactice care, pentru a nu avea mulți corigenți, „închid ochii“, se fac că nu văd nivelul scăzut al unor elevi la obiectul lor; găsesc un moment cind aceștia știu ceva — de obicei pe la sfîrșitul trimestrului — și le dau o notă mai bună „ca să le iasă media“; și astfel elevul, fără să aibă cunoștințele necesare, trece clasa, iar profesorul „este în regulă“. Are puțini corigenți sau poate nu are de loc, iar colectivul pedagogic nu se poate declara decît mulțumit.

E bine așa? Fără îndoială că nu. Notele trebuie date pe merit, așa ca mediile să reflecte nivelul real de cunoștințe. Altfel, cind mai tirziu elevul nostru de astăzi va avea de dat examene în fața vieții, și nu le va putea trece, noi vom purta răspunderea. „Bună-voința“ noastră de astăzi se va dovedi astfel drept o mare, o fundamentală greșală.

Acum, cind ne analizăm munca din prima etapă a anului școlar, să ne gîndim bine la toate acestea: La metodele pe care le-am folosit în muncă, la atitudinea noastră față de elevi, la felul cum am apreciat pregătirea lor.

Nu mai astfel vom putea stabili coordonatele muncii noastre pentru trimestrul pe care, încă din această vacanță, începem să-l pregătim — trimestrul II. Numai astfel elevii noștri nu vor avea surprize în fața examenelor la care îi va supune viața de atîtea ori.

I. PETRESCU

În zilele vacanței de iarnă

Pregătirile minuoase făcute în toate școlile din țară vor asigura elevilor o vacanță bogată, de neuitat.

Știrile care sosesc în aceste zile la redacție privind pregătirea vacanței vin să dea o imagine a felului cum se vor desfășura activitățile culturale-sportive și recreative din perioada vacanței.

La Bacău: Chiar din prima zi a vacanței de iarnă, peste 200 de elevi vor pleca în taberele turistice din regiunile Brașov și Ploiești. Aici, sub îndrumarea unor instructori sportivi competenți, vor învăța să schieze sau își vor îmbunătăți pregătirea la schi, urmînd ca cei mai buni dintre ei

să reprezinte școlile din regiune în cadrul Spartachiadei de iarnă.

Tot în primele zile ale vacanței grupuri numeroase de elevi din Bacău vor vizita cu autocarele Capitala țării, vor face excursii avînd ca obiectiv principalele centre industriale din regiunea natală — Bicăz, Onești, Săvinești, Roman, vor vizita unități socialiste agricole fruntașe.

Elevii care vor rămîne în oraș vor putea să participe, la alegere, la un bogat program cultural-artistic — jurnale vorbire, discuții pe teme științifice și literare etc. — organizat special pentru ei la cluburile de pe lângă fabrici și uzine, la casele de cultură, la căminele culturale.

În zilele de 31 decembrie, 1 și 2 ianuarie la casele pionierilor din principalele orașe ale regiunii vor fi organizate carnavaluri ale școlilor.

La Timișoara: În aceste zile taberele de iarnă din Poneasca, Babda și de pe muntele Semenic termină pregătirile pentru primirea oaspeților.

Spre ele se vor îndrepta, cu rucsacurile și schiurile în spate, peste 500 de elevi din întreaga regiune Banat. Alte sute și sute de elevi vor străbate drumurile regiunii către Reșița. Băile Herculane, Văliug, avînd posibilitatea de a cunoaște și a îndrăci mai mult țîntul natal.

În cele 12 case ale pionierilor din regiune se vor organiza serbări ale pomului de iarnă și seri de carnaval. Pe lângă cluburile muncitorești și bazele sportive vor fi deschise cluburi ale elevilor, unde se vor organiza concursuri de șah, de tenis de masă etc.

Candaceza amălii de pionieri dezbate două importante probleme: rezultatele primului trimestru și pregătirea pentru desfășurarea vacanței de iarnă

REZULTATE

„Cu ce s-au soldat eforturile depuse de noi de-a lungul a mai mult de trei luni de cursuri? Care sînt rezultatele pe care le putem vedea la sfîrșitul acestei perioade?“

Astfel de întrebări își pun acum, ca de obicei, în preajma încheierii unui trimestru, cadrele didactice din școlile noastre. Și, acolo unde munca s-a desfășurat în condiții bune, acolo unde învățătorii și profesorii s-au ocupat cu seriozitate, cu spirit de răspundere de problemele educării și instruirii elevilor lor, răspunsul la aceste întrebări le dă satisfacția de a constata că strădaniile lor n-au fost lipsite de roade.

Să trecem prin cîteva școli din țară și să vedem ce vom afla.

La Școala medie nr. 1 din Constanța

Să răsfoim mai întii cataloagele, să vedem cum stăm cu frecvența. Numai pentru clasele I—IV sînt 14 cataloage. Dar nu vom avea prea multă vreme de căutat, pentru că rubricile rezervate absențelor sînt aproape goale. În cele 14 clase nu vom găsi nici o absență nemotivată. Frecvența la orele de curs, în timpul acestui trimestru, a fost de sută la sută.

Dar poate că există vreun elev care nu a fost școlarizat? Un alt registru de evidență ne va răspunde prompt. Nu! Toți elevii de vîrstă școlară din raza școlii au fost cuprinși la cursuri.

Să ne întoarcem la cataloage, să vedem și notele.

Să nu ne oprim numai la notele de 9 și 10, pentru că nu e totul ca un număr de elevi să aibă note bune, iar alături de ei să existe alții care nu au căpătat nici cel puțin note de trecere. De aceea, să facem o cercetare mai amănunțită. Nu vom fi dezamăgiți, căci iată — în 12 clase din 14 toți elevii sînt promovați.

Rezultatele sînt mulțumitoare, așa că putem să părăsim cataloagele și să ne îndreptăm atenția și către alte aspecte.

Elevii din clasa a IX-a și a X-a fac practică la Șantierul naval și la atelierul „23 August“ din portul Constanța. Lucrările de lăcătușărie, de mecanică pe care le desfășoară ei aici au menirea să le cultive deprinderi de muncă practică, să le dezvolte dragostea pentru munca din producție. Rezultatele obținute pe această linie sînt mai greu de văzut din documente. Dar de curînd a avut loc în școală o ședință la care au participat șefii secțiilor în care lucrează elevii și cu acest prilej ei și-au exprimat mulțumirea pentru felul cum se comportă aceștia în întreprindere.

Frecvența regulată, clase cu toți elevii promovați, rîvnă și interes pentru munca în producție — iată cîteva rezultate cu care pe drept cuvînt se poate mîndri acum, la încheierea

primului trimestru, Școala medie nr. 1 din Constanța.

În orașul Brașov

Clasa învățătorului Maria Velicu de la Școala de 8 ani nr. 4 din orașul Brașov avea la începutul acestui trimestru un caracter foarte eterogen. Existau aici elevi cu note foarte bune și elevi cu note foarte slabe. A fost necesară o muncă îndelungată, măgaloasă, plină de răbdare.

La început rezultatele întîrziu să se arate, dar încet-încet elevii mai puțin pregătiți s-au ridicat la nivelul elevilor cu note bune. Astfel că acum, la sfîrșitul trimestrului, învățătorul Velicu se poate lăuda cu o clasă omogenă.

La Școala de 8 ani nr. 12 în care se experimentează predarea cu profesori specialiști la clasele I—IV, profesorii și învățătorii au considerat interesistențele drept unul dintre cele mai bune mijloace pentru a ridica nivelul lecțiilor ținute de ei. Astfel că în cadrul acestui trimestru la școala respectivă s-au organizat o serie de interesistențe în urma cărora au avut loc convorbiri între cadrele didactice pentru a aprecia eficiența metodelor folosite în predare. Roadele interesistențelor se vădesc acum, la sfîrșitul trimestrului, în rezultatele bune pe care le-au obținut elevii la învățătură.

Și la alte școli din Brașov se înregistrează în aceste zile de sfîrșit de trimestru rezultate pozitive. Ele sînt un îndemn la o muncă tot mai rodnică, mai susținută în viitoarele etape ale anului școlar.

La Școala medie nr. 20 din București

La cîteva săptămîni după ce începuse anul școlar, în clasele a VIII-a „A“ și a VIII-a „C“ de la Școala medie nr. 20 din București erau mulți elevi ale căror note îi puneau în situația de corigenți și repetenți. Cunoșcînd această situație, conducerea școlii a convocat o ședință a consiliului pedagogic în care s-au analizat temeinic cauzele care făceau ca în clasele respective să fie mulți elevi rămași în urmă la învățătură.

Analiza efectuată i-a ajutat pe profesori să ia măsuri pentru a ridica nivelul de pregătire al claselor respective: au organizat consultații, au întărit legătura cu părinții elevilor etc.

În urma unor eforturi susținute, notele elevilor din clasele a VIII-a „A“ și „C“ s-au îmbunătățit într-un mod simțitor. În momentul de față în aceste clase nu mai există nici un elev cu situația de repetent.

Strădanile cadrelor didactice se oglîndesc de altfel și în rezultatele obținute de alte clase, cum ar fi, de exemplu, clasa a XI-a „E“ în care acum, la sfîrșitul trimestrului, nu există nici un elev corigent.

Am trecut doar prin cîteva școli din țară. Dar pretutîndeni trimestrul se încheie cu multe rezultate pozitive — rod al eforturilor celor ce muncesc în școli.

Acțiuni interesante, atractive

În dorința de a le asigura elevilor o vacanță cit mai plăcută, conducerea Școlii medii „I. L. Caragiale“ din Capitală, îndrumată de organizația de partid din școală, a pregătit pentru ei, cu multă grijă, un program atractiv și variat. La alcătuirea acestui program au adus o contribuție importantă organizațiile U.T.M. și de pionieri, comitetul sindical și asociația sportivă din școală.

Pe primul plan al activităților de vacanță stau excursiile, sportul, jocurile în aer liber. Astfel, 150 dintre cei mai buni elevi ai școlii vor pleca pentru o săptămînă la Tușnad. Ei vor vizita cu acest prilej obiective industriale, monumente ale naturii, vor participa la întreceri de schi și patinaj și la un concurs „Cine știe cîștigă“ cu tema „Munții noștri“.

Deoarece zăpada mult așteptată de cei mici a căzut din belșug, se vor organiza pentru ei cîteva plimbări cu săniuțele la păduricea de la Bordei și întreceri de patinaj pe lacurile Herăstrău și Floreasca. Pentru echipele de gim-

nastică, volei și baschet și pentru amatorii de tenis de masă vacanța va fi un bun prilej de intensificare a antrenamentului în vederea campionatelor școlare și a Spartachiadei de iarnă.

Programul activităților de vacanță prevede și alte acțiuni interesante pentru copii: vizite la întreprinderi și excursie-circuit în Capitală, vizite la Muzeul de istorie al orașului București, la Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa“, vizionări de filme și spectacole, audii muzicale, seri de basm, șezători, zile de lectură și jocuri distractive etc. Cu multă nerăbdare se pregătesc elevii din clasele mari pentru reuniunile tovarășești cu tinerii muncitori de la Atelierele Centrale I.T.B. și de la întreprinderea „Tehnică textilă“, unde își efectuează practica în producție.

Așteptîndu-i pe elevi cu zile pline de farmec și bucurie, vacanța va fi pentru ei un minunat mijloc de odihnă și reconfortare, de îmbogățire a impresiilor, de întărire a sănătății.

Început de vacanță

Cum îi învățăm pe elevi să citească

Formarea deprinderilor de citire constituie un proces complex, în cadrul căruia elevii sunt puși în situația ca, pe baza recunoașterii literelor, să realizeze unirea sunetelor respective în silabe, a silabelor în cuvinte și mai ales să sesizeze sensul celor citite, să le înțeleagă. Învățătorii cu experiență înaintată în această direcție urmăresc ca încă din clasa I, în perioada abecedarului, să le formeze elevilor deprinderi care să întrunească toate cerințele unei bune citiri.

O primă cerință se referă la corectitudinea citirii. Pentru realizarea acestei cerințe, de un real folos în perioada abecedarului este activitatea de compunere a cuvintelor cu ajutorul alfabetului decupat, care îi ajută pe elevi să cunoască temeinic structura fonetică a cuvintelor.

Mulți elevi din clasa I întâmpină însă greutăți în alcătuirea cuvintelor din literele alfabetului decupat. Chiar dacă cunosc bine literele luate separat, atunci când le așează în cuvânt greșesc, omițând pe unele din ele, înlocuindu-le sau schimbându-le locul firesc. Dificultățile pe care le întâmpină aici copiii se datoresc faptului că sunetul pronunțat izolat diferă de sonoritate de pronunțarea lui în cuvinte. Pentru a-i ajuta să învingă această piedică e necesar să acordăm importanță, în toată perioada abecedarului, exercițiilor de analiză fonetică. Este greșită părerea că locul acestor exerciții e limitat numai la perioada preabecedară și la prima parte a perioadei abecedarului. Cunoașterea temeinică a structurii fonetice a cuvintelor în vederea compunerii lor din literele alfabetului decupat și a citirii corecte se asigură numai prin exerciții sistematice, făcute zilnic. Dacă ne referim la faptul că, pe măsura parcurgerii abecedarului, se înțeleg cuvinte cu structură fonetică din ce în ce mai complexă, necesitatea unor exerciții de analiză fonetică este și mai evidentă.

Elevii din clasa I întâmpină mari dificultăți în compunerea și citirea unor cuvinte în cuprinsul cărora se întind diftongi sau triftongi. Bunăoară, în lecția „În oraș” (pag. 59) se întâlnesc de mai multe ori cuvintele „Mioara”, „creioane”, care nu sunt incluse în coloanele de cuvinte de la aceeași pagină. Citirea acestor cuvinte fără o prealabilă analiză fonetică, în cadrul căreia să se stabilească precis numărul sunetelor și locul fiecăruia în cuvintele respective, creează mai greutăți în realizarea unei citiri corecte.

Atunci când elevii sunt puși în situația să compună singuri cuvinte cu ajutorul alfabetului decupat, sau să scrie aceste cuvinte, nu este suficientă numai simpla pronunțare și analiza sumară înainte de a compune sau scrie cuvântul. Ne dovedește aceasta și faptul că elevii din clasa I pronunță de obicei tare sau în șoaptă fiecare cuvânt în timp ce-l compun din literele alfabetului decupat sau îl scriu. Într-adevăr, lor nu le este suficient numai să audă cuvântul, ci simt nevoia să-l și pronunțe, pentru a-și fixa fiecare sunet al lui. Cunoșcând această particularitate a copiilor, numeroșii învățători îi îndrumă pe elevi să pronunțe cuvântul pe silabe, legat, atunci când îl compun din alfabetul decupat sau îl scriu. Compunerea cuvântului sau a unui text din alfabetul decupat, însoțită de pronunțarea lui de către elevi, pe silabe, contribuie în mare măsură la înlăturarea unor omisiuni, înlocuiri sau inversiuni de litere și ajută, desigur, la realizarea unei citiri

corecte a textului. Rostirea pe silabe a cuvântului sau textului încheiat, cu prilejul compunerii sau scrierii lui îi ajută pe elevi să stabilească precis structura fonetică a cuvintelor și locul sunetelor în cuvânt și prin urmare ordinea firească a literelor. Astfel de exerciții sînt cu atât mai necesare cu cât de multe ori elevii reproduc în prealabil în mod just ordinea sunetelor, însă atunci când compun cuvântul cu alfabetul decupat sau îl scriu, de multe ori greșesc.

Un alt procedeu folosit de învățători pentru evitarea omiterii sau inversiunii mai ales a unor consoane cu o sonoritate apropiată este compararea acestor consoane prin rostirea lor în silabe sau cuvinte, pentru a se putea stabili deosebirea dintre ele. Asemenea diferențieri sînt necesare, de exemplu, în cazul unor consoane ca s-ș, s-j, s-z, f-v ș. a.

Întreg procesul citirii și al scrierii fiind în foarte strînsă legătură, e necesar ca diferitele forme de activitate menite să-i ajute pe copii în însușirea deprinderilor de scriere să contribuie și la formarea unor deprinderi corecte de citire și invers. Însușirea deprinderilor de citire corectă poate fi favorizată de multe activități care au în primul rînd scopul de a forma deprinderile de scris. Așa sînt copierile după modelul de pe tablă sau din abecedar, transcrierea unor cuvinte sau texte tipărite, scrierea după dictare. Știind că atunci când transcriu după un model de tipar elevii au tendința să-și fixeze privirile pe fiecare literă a textului respectiv în parte, ceea ce ar frîna formarea cîmpului vizual de citire de o silabă, învățătorii cu experiență le cer ca înainte de a începe să scrie un cuvânt să-l citească pe silabe, legat, prelungind silabele și numai după aceea să-l scrie. Dacă acest procedeu e folosit încă de la primele încercări de transcriere, cînd textele sînt formate din cuvinte scurte, elevii și le vor însuși și le vor aplica și în cazul unor texte mai grele. Astfel transcrierea unui text de tipar devine în cele din urmă, o scriere pe bază de autodictare. Aceasta favorizează cititul corect și în același timp asigură o pregătire treptată a elevilor pentru scrierea după dictare, care este destul de dificilă pentru elevii din clasa I.

Mulți învățători folosesc la primele dictări cuvinte izolate, trecînd apoi treptat la texte scurte, logic încheiate.

Succesul dictărilor depinde în mare măsură de analiza fonetică prealabilă asupra textului respectiv. După o analiză fonetică minuțioasă, în cadrul căreia se insistă în mod deosebit asupra cuvintelor mai grele, se poate trece la dictarea propozițiilor respective rostind-o rar, legat, chiar pe silabe. După ce doi sau trei elevi repetă și ei propoziția, se poate trece la scris, căci întreaga clasă este familiarizată cu structura fonetică a cuvintelor pe care urmează să le scrie.

Analiza fonetică a textului realizată în cadrul dictării asigură și înțelegerea lui temeinică și

favorizează, în același timp, procesul citirii.

Scopul principal al formării deprinderilor de citire îl constituie înțelegerea celor citite, asigurarea caracterului conștient al citirii. Cu cât elevii citesc mai corect și mai curgător înțeleg mai ușor sensul celor citite. În cazul cînd cuvintele ce urmează a fi citite sînt cunoscute de către elevi, sensul lor de multe ori e anticipat încă de la citirea primei silabe. Înțelegînd aceasta, numeroși învățători acordă o atenție deosebită dezvoltării vocabularului elevilor. În acest scop ei organizează convorbiri cu elevii în legătură cu ilustrațiile din abecedar, introducînd treptat în vorbire cuvinte noi, care vor fi întîlnite în text, le spun scurte povestiri în legătură cu conținutul textului ce urmează a fi citit etc.

Înțelegerea conținutului celor citite nu poate să se limiteze însă numai la sesizarea sensului unor cuvinte, sau chiar al unor texte, îndată după ce acestea au fost citite. Garanția deplină a realizării unei citiri conștiente o constituie reproducerea de către elevi, cu cuvintele lor, a ideilor din textul citit, oricît de mic ar fi el. Este recomandabil în această privință procedeu folosit de acei învățători care pentru a se convinge că elevii au înțeles într-adevăr sensul cuvintelor le cer să formeze propoziții în care să fie folosite acestea.

Citirea corectă și conștientă asigură în același timp și expresivitatea ei. La rîndul ei, citirea expresivă e o garanție a unei citiri corecte și mai ales a înțelegerii sensului celor citite. Această importanță calitate a citirii trebuie urmărită încă în perioada abecedarului, de la primele texte citite. Trebuie combătută părerea că, deoarece textele din abecedar sînt în general de mică întindere și alcătuite în majoritatea lor numai din propoziții, aceasta n-ar permite realizarea unei citiri expresive. Dar în abecedar se întîlnesc propoziții exclamative și interogative, propoziții eliptice etc. A neglija citirea lor expresivă înseamnă a nu realiza înțelegerea deplină a sensului lor. Iată de ce este necesar să ne preocupăm îndeaproape de asigurarea intonației adecvate înțelesului, explicîndu-le copiilor rolul semnelor de punctuație, pe măsură ce ele apar în text. Pentru a-i familiariza cît mai bine cu intonația cea mai potrivită este bine să le cerem exemple de propoziții care cer aceeași intonație ca propozițiile din text. O grijă deosebită trebuie să acordăm lămuririi copiilor asupra rostului liniuțelor de dialog. Unii învățători folosesc cu succes în acest scop procedeu citirii pe roluri.

Folosind încă din perioada abecedarului toate mijloacele care asigură formarea bazelor unor bune deprinderi de citire, vom putea perfecționa apoi cu ușurință aceste deprinderi în perioada postabecedară și în claselor mai mari.

ION ȘERDEANU

lector la I.P.C.D. București

Încă ceva despre abecedar

Din dorința de a avea la îndemînă un manual cît mai complet și mai bine editat, pentru a fi un ajutor prețios în munca de instruire și educare a celor mici, cadrele didactice continuă să ne trimită observații și propuneri cu privire la abecedar.

Învățătoarea Valentina Bucur, din comuna Sudiți, raionul Fetești arată pe bună dreptate că din abecedar lipsesc unele semne grafice ce pregătesc și ușurează

scrierea literelor d, t, p, g, j, f. La pagina 57, în propoziția scrisă cu litere de mină „Tata este colectivist”, litera v se prezintă altfel de cît la lecția de la pag. 32 despre V și v (este cu noduleț peste spațiu), lucru observat de elevi, care au și întrebat cum este corect.

Tov. Bucur menționează că literele, cuvintele și propozițiile scrise în abecedar de mină fiind tipărite cu albastru pe liniatură de aceeași culoare,

sînt destul de greu de citit, de observat, deoarece particularitățile lor nu sînt suficient evidențiate. „M-am convins și mai mult de acest lucru — scrie tov. V. Bucur — cînd am observat că un elev de-al meu aduce zilnic și abecedarul fratelui său din anul trecut, pentru a citi de aici textele care nu se schimbaseră. Pe acest abecedar, unde literele sînt scrise cu negru, ele pot fi citite mai bine”.

„Citiți și voi cartea aceasta. Mie mi-a plăcut foarte mult” — le spune o pionieră din clasa a treia colegilor săi mai mici dintr-a doua

DE CE?

Zi de cerc pedagogic pentru învățătorii claselor I-IV. La Școala de 8 ani din Telega-Centru, raionul Cîmpina, s-au adunat aproape 30 de cadre didactice pentru a asculta referatul „Gramatica — mijloc important pentru dezvoltarea gândirii și vorbirii elevilor” și a urmări o lecție deschisă de gramatică la clasa a III-a.

În clasă e liniște. Cei care asistă își pregătesc carnetele de notițe. Lecția începe. Propunătoarea, tov. Maria Georgescu, secretara școlii din Telega, are desigur o strîngere de inimă și pe bună dreptate: e absolventă de școală medie și nu a predat decît cu 10 ani în urmă citeva lecții, iar în acest an — pînă la 10 noiembrie — alte citeva. Cum va reuși s-o scoată la capăt?

Incurcată, sau poate nepricepută, intră direct în lecția nouă fără să se mai oprească la atît de necesara verificare a cunoștințelor.

Lecția se desfășoară schiopătînd — după cum era și de așteptat. Se dau definiții fără să se insiste asupra exemplorilor, fără să se explice cuvintele din text. Copiii găsesc cu mare greutate substantivele, recunosc anevoie pe cele proprii. Și nu e de mirare, cînd propunătoarea i-a informat că „substantivele se deosebesc de celelalte cuvinte prin numărarea unu-doi, unu-doi”, iar „substantivele proprii sînt cele care se scriu cu literă mare”. Bine că școlarii aproape că nu au întrebunțat caietele de clasă. Mai scriau acolo toate năzbitiile ce li s-au spus...

Și mai bine că „ora” nu a durat decît... 22 de minute! Nepricepută, „învățătoarei” i-a scutit pe elevi, într-un fel, de alte și alte cunoștințe eronate.

Dar pe asistenți? Pe asistenți lecția i-a învățat totuși ceva: cum nu trebuie ținută o lecție de gramatică.

Numai că nu asta este menirea unei lecții deschise ținută în cadrul cercului pedagogic. Aici trebuie să înveți cum să ții o lecție bine, nu cum să n-o ții.

De ce ora la care au asistat învățătorii din Centrul Telega a fost atît de slabă din punct de vedere pedagogic? Oare din vina tovarășei M. Georgescu? N-am crede, mai ales că dînsa nu este învățătoare și că, așa cum a arătat la discuții, a fost forțată de împrejurări a ține lecția cu pricina. Din ce cauză? Cauze se găsesc ușor. Dar cei ce au venit de la cine știe ce distanță să vadă o lecție bună, să o confrunte cu propriile lor lecții, pentru a trage învățăminte, nu au nevoie de

scuze, de motivări, oricît de verosimile și de bine ticluite ar fi.

Vinovații pentru inconsistența ședinței la care ne-am referit se pot lesne găsi dacă ne gîndim și la alte situații întîlnite în activitatea cercurilor pedagogice din centrul Telega. Iată, învățătorii care predau la clasa I-a au putut asculta la recenta ședință a cercului lor pedagogic un referat („Folosirea materialului didactic în formarea deprinderii de citire”) întocmit de o învățătoare care lucrează în prezent cu clasa a IV-a și care nu a mai predat de 6 ani la clasa I-a. La cercul învățătorilor de la clasa a III-a referatul a fost susținut de o învățătoare care predă la clasa a II-a. De aceea nici nu e de mirare că deși lucrat cu conștiințozitate referatul nu s-a bazat pe exemple din munca practică de la clasa a III-a. În ceea ce privește lecțiile-model, cine are curiozitatea să le urmărească va putea constata că acestea sînt de obicei slabe ținute nu o dată de cadre didactice cu pregătire pedagogică nesatisfăcătoare.

Ca urmare, dezbaterile ce au loc pe marginea referatelor și a lecțiilor practice sînt sărace, formale, vîdînd lipsa de interes față de problemele respective. De multe ori învățătorii nu-și iau notițe în cursul dezbaterilor (fîindcă probabil nici nu au ce nota), se ocupă cu altceva în timpul ședințelor. Nimeni nu se înghesuie la discuții. De pildă, la ședința cercului învățătorilor care predau la clasele a III-a, din aproape 30 de cadre didactice doar 4 au luat cuvîntul. Foarte rareori cei care vorbesc se referă și la propria lor muncă, împărtășindu-și experiența celorlalți colegi.

Socotim că vina cea mai mare pentru existența acestei stări de lucruri nu o poartă totuși învățătorii, ci responsabilii cercurilor în care sînt chemați să activeze (Ana Șculeanu, A. Spulber, Drăgan Mocanu, Aurelia Radu, Rada Mizof). Printr-o superficială pregătire a ședințelor de cerc ei fac ca acestea să însemne de fapt o pierdere de vreme. La urma urmei, fac ca pedagogii să-și piardă încrederea în utilitatea unor asemenea activități.

Ce are de spus Secția de învățămînt și cultură a raionului Cîmpina față de o asemenea stare de lucruri? Pe tovarășul Boboc, șeful secției, și pe inspectorul care răspunde de acest centru nu-i interesează și conținutul muncii în cercurile pedagogice? Și dacă nu, de ce?

B. P.

Lecțiile de gramatică la clasa a VIII-a

Predarea unor lecții de gramatică a limbii române în școala serală este riguros impusă de necesitatea de a-i înarma pe elevii cu cunoștințe științifice despre raportul dintre limbă și gândire și dintre conținutul și forma cuvintului, despre căile de îmbogățire a vocabularului etc., ca și de necesitatea consolidării deprinderilor lor ortografice și de punctuație. Lecțiile de gramatică îi ajută pe muncitorii-elevi să înțeleagă mai bine faptul că limba este în continuă dezvoltare, că dezvoltarea ei este strins legată de progresul social.

În predarea lecțiilor de gramatică la clasele a VIII-a am ținut seama de faptul că, datorită intreruperii mai mult sau mai puțin îndelungate a învățării, muncitorii-elevi au nevoie de un sprijin mai larg în special în ceea ce privește îmbunătățirea exprimării lor orale și scrise. Pe baza cunoașterii situației concrete a fiecărei clase am acordat o atenție deosebită înlăturării greșelilor tipice de ortografie și punctuație și greșelilor de acord, îmbogățirii vocabularului și lămuririi elevilor asupra tehnicii compoziției.

Formind de aici am stabilit pentru orele de gramatică la clasele a VIII-a o serie de teme cu privire la scrierea articulată a unor categorii de substantive, la schimbarea valorii morfologice a unor cuvinte, la punctuația propoziției. Alte teme au avut în vedere legătura unor noțiuni de teorie a literaturii cu unele cunoștințe de gramatică (de exemplu, despre silabe accentuate și neaccentuate, despre locuțiuni și expresii verbale etc.).

Astfel de lecții de gramatică au un caracter aplicativ și sînt deosebit de reimpresionante și consolidate a unor cuno-

ștințe anterioare. Din punct de vedere metodic ele nu prezintă aspecte deosebite. Nou este însă faptul că temele, ca și ordinea predării lor, sînt stabilite de către profesor, în funcție de nivelul claselor.

Experiența mi-a arătat, de exemplu, că e bine ca toate cele 15 ore de gramatică prevăzute de programa școlară pentru clasa a VIII-a să fie planificate în cursul semestrului I. O astfel de planificare dă posibilitatea asigurării continuității și a unei legături mai evidente între orele de gramatică. Pe de altă parte, în acest fel asigurăm încă din prima jumătate a anului școlar înlăturarea unor neajunsuri în exprimarea orală și scrisă a elevilor. Înarmîndu-i pe elevii în primul semestru cu un sistem de cunoștințe de gramatică, profesorul de limbă română capătă posibilitatea ca în cursul celui de al II-lea semestru, cu prilejul analizei textelor literare, să consolideze cunoștințele predate. În sfîrșit, o astfel de planificare a orelor de gramatică la clasa a VIII-a asigură și predarea ritmică a noțiunilor de teorie a literaturii, pentru care planul de învățămînt prevede trei ore pe semestrul I și două ore pe semestrul II.

La clasele a IX-a și a X-a mi se pare indicat ca toate cele 9 ore de gramatică prevăzute de programă să fie planificate în primele săptămîni de școală.

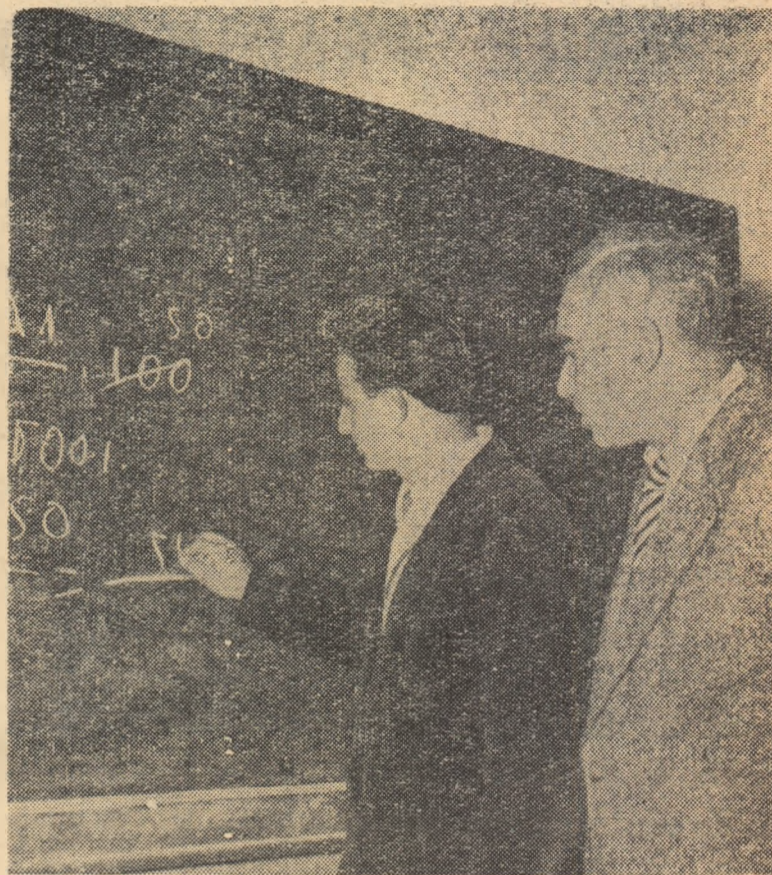
Din punct de vedere metodic este necesar ca lecțiile de gramatică să se bazeze deosebit pe exerciții, pe texte cit mai variate și mai ilustrative, alese cu grijă din operele scriitorilor noștri. În munca pe care am desfășurat-o pînă acum m-am străduit permanent să aleg tocmai asemenea texte. Bunăoară, la lecția despre tehnica compoziției am folosit primele patru alinațe din nvela „Uzina vie” de Al. Sahia. După

introducerea corespunzătoare în lecție, după dictarea textului și controlul caietelor le-am cerut elevilor să privească textul respectiv din manual, forma în care se prezintă el.

Astfel de exerciții repetate au dus la rezultatele dorite. Verificînd de exemplu recent, din acest punct de vedere, lucrările de control efectuate de elevii clasei a VIII-a „B”, am constatat că aproape 90% din ei au respectat cu conștiinciozitate cerințele de formă ale compoziției.

În esență, metodele și procedeele predării gramaticii în școala serală nu se deosebesc de cele folosite în mod obișnuit, dar ele sînt indisolubil legate de situația concretă a claselor respective, raportată la condițiile specifice învățămîntului seral și la sarcinile școlii serale. Aceste metode și procedee sînt în mod deosebit legate de orientarea și stilul de muncă al profesorului, care rămîne în ultima instanță factorul hotărîtor în dezvoltarea interesului și dragostei muncitorilor-elevi pentru studiul limbii române.

N. TRUFAȘU
profesor la Școala serală „Progresul”, Brăila

Verificarea cunoștințelor în timpul unei ore de matematică la Școala medie serală din Buzău

Legătura cu producția

Un obiectiv central în munca școlii

On școala noastră, asigurarea legăturii între instruirea teoretică a elevilor și munca pe care o desfășoară ei în producție a constituit un obiectiv permanent, trecut la loc de frunte în planul anual de muncă. S-au luat, în primul rînd, o serie de măsuri care să sprijine realizarea acestui obiectiv: vizitarea de către profesori a secțiilor unde lucrează elevii și cunoașterea lor amănunțită, întocmirea unei culegeri de probleme și exemple din întreprinderi care să fie folosite în lecții de toți profesorii de specialitate, organizarea unei discuții pe tema „Legătura dintre fizică și chimie, ținînd seama de experiența din producție a elevilor”, în comisia metodică pentru partea științifică etc. Toate acestea i-au ajutat pe profesori să pornească, în lecțiile lor, de la fapte cunoscute de elevi din munca de zi cu zi, ceea ce ușurează mult înțelegerea celor predate.

Discutarea cu elevii, la locul lor de muncă, a unor probleme cuprinse în lecțiile ce urmau să fie predate mai tîrziu și care erau legate de procesul de producție din întreprindere s-a dovedit de asemenea un procedeu eficient. Profesorii le-au indicat să se pregătească pentru ca, atunci cînd se va preda lecția respectivă, ei să aducă exemple de la locul lor de muncă. În felul acesta s-a procedat la F.A.T. — Fabrica de ace de tricotat — unde cîțiva elevi din clasa a X-a au primit indicația de a aduce exemple pentru lecția de chimie „Aliaje”, arătînd componența și calitățile oțelului cu care lucrează, la „Electronica”, unde un elev din secția difuzoare a pregătit pentru lecția de fizică „Interferența sunetului” exemple privind avantajele noilor difuzoare eliptice care se folosesc astăzi din ce în ce mai mult în construcția aparatelor de radio. Muncitorii-elevi de la uzinele „7 Noiembrie” au fost stimulați să aducă exemple pentru lecțiile de chimie

în legătură cu colorarea și albirea materialelor, și pentru lecțiile de științe naturale referitoare la planșele industriale, iar elevii de la întreprinderile „Mătasea Populară” și „Ilie Pîntilie” au adunat exemple pentru lecțiile „Fluturile de mătase” (științe naturale) și „Prelucrarea celulozei” (chimie).

Cu bune rezultate se folosesc la lecții problemele alcătuite de profesori pe baza datelor din întreprinderi. Bunăoară, la lecția de matematică privind aplicațiile teoremei lui Thales profesoara a lucrat cu elevii o problemă în care se cerea să se afle cîte kilograme de cupru, zinc, plumb, conține o piesă de 58 kg, cunoscînd procentele în care intră în aliaj, respectiv 64 la sută, 17 la sută și 19 la sută. Problema a fost rezolvată prin metoda grafică, folosindu-se teorema lui Thales. La tema „Asemănarea triunghiurilor”, după predarea teoremei fundamentale a asemănării, s-a arătat importanța ei practică pentru diferite măsurători și s-a vorbit despre compasul reductor și importanța lui. La clasa a X-a, la o lecție despre teorema celor trei perpendiculare, profesoara a folosit o problemă în care era prezentat un stîlp susținut de trei cabluri ancorate în sol.

S-au elaborat probleme cu date din producție și pentru lecțiile privitoare la relațiile metrice în triunghiul dreptunghic (din care una realizată la sugestia unui elev din clasa a IX-a, muncitor la F.A.T.), la sferă, prismă, cilindru, precum și la funcțiile trigonometrice — luate din activitatea întreprinderii I.O.R. Pentru trigonometrie s-au întocmit și probleme referitoare la stabilirea înălțimii unui filet cilindric, la stabilirea diametrului mediu al unui filet cilindric etc.

La unele lecții de fizică se folosesc chiar piese lucrate de elevi în producție. De exemplu, la o lecție despre rezistența conductoarelor, la care s-a arătat importanța acestora pentru aparatele de radio, s-au folosit în demonstrație

rezistențe lucrate de elevi. Apoi aceștia au vorbit despre folosirea reostatelor cu manetă la tramvaie, la strung etc. În clasa a X-a, cu prilejul predării legii lui Joule-Lenz, elevii au arătat cum se aplică această lege la cuptoarele electrice și au comunicat date privind tensiunea și intensitatea curentului, date ce au fost folosite la o problemă pentru determinarea puterii, a energiei, ca și a cantității de căldură degajată de cuptor în timp de o oră.

La una din clasele a XI-a, la o lecție despre circuitul oscilant deschis și închis și despre cîmpul magnetic, elevii care lucrează în domeniul radiofoniei au dat exemple privind antena și condensatoarele și au efectuat desene la tablă.

Strădaniile profesorilor pe această linie duc nu numai la înțelegerea mai adîncă de către elevii a cunoștințelor teoretice, ci și la ridicarea nivelului muncii lor din producție. De exemplu, un elev care montează ampermetre, voltmetre, watmetre a arătat că înainte de a cunoaște legile lui Ohm și ale lui Kirchhoff, el efectua operația aceasta mecanic. Acum, cunoscînd baza științifică a funcționării acestor aparate el își desfășoară munca mult mai bine.

Profesorii din școala noastră știu că mai au multe de făcut în ce privește cunoașterea problemelor de producție și a noilor realizări ale științei și tehnicii. De aceea ei vor continua să viziteze regulat întreprinderile, pentru a se pune la curent cu tot ceea ce le este necesar în munca cu elevii. Ei vor continua de asemenea să culeagă date pentru probleme, exemple etc.

Fără îndoială că folosirea continuă a lecțiilor a experienței dobîndite de elevi în producție va contribui la ridicarea calității predării, la obținerea unor rezultate tot mai bune în pregătirea muncitorilor-elevi.

Prof. S. BOGDAN
directoarea Școlii medii serale de pe lângă uzinele „7 Noiembrie” — București

O oră deschisă de dirigenție

Nu de mult, la secția serală a Școlii medii „Al. Sahia” din Tîrnăveni a avut loc o oră de dirigenție deschisă cu tema „Situația în învățătura, frecvența și disciplina elevilor din clasa a XI-a „B”. După cum era de așteptat, ora a stîrnit un viu interes în rîndul diriginților din școală și a prilejuit discuții rodnice.

Ea a început printr-un cuvînt al dirigințelii clasei, care a scos în evidență grija partidului pentru formarea noii intelectualități și pentru dezvoltarea învățămîntului seral ca mijloc de pregătire a acesteia, a făcut o scurtă caracterizare a clasei, a arătat cum își îndeplinesc muncitorii-elevi sarcinile școlare, analizînd situația fiecăruia în parte și scotînd în evidență laturile pozitive și lipsurile existente în activitatea clasei. În încheiere dirigințele și-a exprimat încrederea în capacitatea clasei de a înlătura neajunsurile din activitatea ei, de a obține noi și noi succese.

Au luat apoi cuvîntul elevii, care au discutat aspecte din munca lor în școală.

După terminarea orei, conținutul și

desfășurarea ei au fost amănunțit analizate de către cadrele didactice care au asistat. Acestea și-au exprimat părerea că, în general cuvîntul dirigințelii a înfățișat situația exactă a clasei. A fost criticat însă faptul că s-au dat prea multe date statistice, prea multe amănunte care au consumat inutil timpul; de asemenea, la începutul orei s-a pierdut timp cu apelul elevilor, care nu și aveau rostul.

Diriginții participanți la ora deschisă au criticat și unele aspecte privitoare la conținutul celor spuse de colegul lor. Astfel, ei au menționat că analiza a fost făcută mai mult pe baza notelor din catalog, fără să se fi arătat efectele practice, rezultatele obținute în producție de către elevii care obțin succese la învățatură. Nu li s-au arătat elevilor perspectivele ce le sînt deschise prin însușirea temeinică a cunoștințelor, prin aplicarea acestora la locul de muncă. S-a arătat de asemenea că dirigințele n-a spus nimic despre felul cum folosesc elevii timpul pentru învățat, de faptul că unii din ei irosesc acest timp. A fost criticat și faptul că

dirigințele nu a condus discuțiile, ceea ce a făcut ca ele să decurgă la întimplare. Atitudinea de spectator, de figurant a dirigințelii în partea a doua a orei a avut ca rezultat tratarea superficială a unor probleme ignorarea cu totul a altora. Cadrele didactice care au asistat la ora deschisă au arătat de asemenea că, dacă discuțiile ar fi fost limitate în timp, s-ar fi creat posibilitatea ca un număr mai mare de elevi să participe la ele.

Subliniind concluziile care reies din analiza felului cum a decurs ora, cei care au asistat la ea au arătat că dirigințele va trebui să și adîncească munca pentru cunoașterea fiecărui elev, a condițiilor lui de muncă, de trai și de învățatură, să participe mai larg la viața de zi cu zi a clasei, să colaboreze mai strîns cu organizațiile obștești din întreprinderile unde lucrează elevii. Toate acestea îi vor permite să contribuie mai mult la ridicarea nivelului la învățatură al muncitorilor-elevi, la îmbunătățirea frecvenței lor și la întărirea disciplinei.

ȘTEFAN COVRIG
Tîrnăveni

LUCRĂRILE PRACTICE DE DESEN

Înainte de începerea unei noi lucrări practice de desen, profesorul face un scurt instructaj prealabil grupei de elevi care urmează să o execute

Se întâmplă uneori ca profesorul de desen să fie nemulțumit de rezultatul unei lecții, deși atât expunerea noilor cunoștințe cât și demonstrația au respectat toate cerințele științifice și metodice.

Iată, de pildă, una dintre lecțiile de bază în desenul tehnic — „Schița unei piese”. Pornind de la definirea schiței și indicarea utilității acesteia — întocmirea desenului la scară, exprimarea unei idei tehnice etc. — profesorul a expus în continuare cerințele alcătuirii unei schițe corecte: respectarea tuturor normelor generale privind prezentarea unei lucrări cu caracter tehnic și cuprinderea tuturor datelor necesare întocmirii desenului de execuție. Apoi, în cadrul demonstrației privind executarea schițelor, a folosit o planșă cu denumirile operațiilor succesive utilizate în executarea schiței. Cu ajutorul ei a analizat operațiile în ordinea în care ele sunt utilizate în executarea schiței — identificarea piesei, numele, rolul piesei în ansamblul din care face parte, poziția de funcționare, funcționarea, modul de imbinare în ansamblu etc. S-a ocupat și de studiul tehnologic al piesei: determinarea materialului din care e confecționată ea, modul de fabricație, poziția de prelucrare, fazele de prelucrare etc. și l-a analizat forma, descompunând-o în forme geometrice simple, pentru cotarea fiecăreia și pentru stabilirea poziției de reprezentare a piesei. Le-a arătat după aceea elevilor poziția de reprezentare a piesei, adică felul cum trebuie așezată în proiecție, a subliniat criteriile ce trebuie respectate la stabilirea poziției de reprezentare și la determinarea traseelor de secționare. A acordat atenție stabilirii formatului de desen (trasarea dreptunghiurilor minime de încadrare) pentru a asigura utilizarea rațională a hîrtiei, dispoziția proiectiilor, ca și proporționarea dimensiunilor de gabarit ale piesei, în limita aproximației vizuale. Dreptunghiurile minime de încadrare pentru piesa aleasă au fost trasate pe tablă cu linii subțiri.

La fel a demonstrat apoi, pe rînd, cum se execută trasarea axelor de simetrie, a conturului exterior și interior, a muchiiilor de legătură, de suprapunere de intersecție și a filetelor exterioare și interioare, trasarea liniilor ajutoare și a liniilor de cotă, măsurarea și înscrierea cotelor, reprezentarea prin semne convenționale a calității suprafețelor, hasurarea secțiilor propriu-zise și completarea indicatorului.

Cum toate explicațiile și demonstrațiile s-au desfășurat corect, profesorul a considerat că lucrările practice pe care urmau să le efectueze elevii nu mai ridică nici o problemă. A formulat tema lucrării practice și le-a cerut s-o efectueze. Cîteva indicații sumare prealabile, cîteva priviri fugare aruncate pe planșete în timpul lucrărilor... „Corectura de bază o fac la sfîrșit — își spune profesorul.

Astfel voi putea remarca greșelile tipice, voi putea trage concluzii cu caracter general”.

Surpriza de la sfîrșitul lecției, cînd a cercetat planșele, a fost din cele mai neplăcute. Alături de cîteva lucrări bune existau un mare număr de planșe slabe. Și mai supărător era faptul că majoritatea greșelilor nu se refereau la tema propriu-zisă ci la unele deficiențe de plasare în format, de alegere defectuoasă a poziției vederilor etc.

Fără îndoială profesorul greșise. Căci oricît de judicios ar fi efectuate expunerea și demonstrația, lecția de desen tehnic nu-și poate atinge scopul decît dacă ne preocupăm stăruitor și de conducerea lucrărilor practice ale elevilor. Din păcate o serie de profesori continuă să considere partea din lecție consacrată muncii elevilor la planșetă drept o perioadă de relaxare. Nimic mai greșit. Controlul și îndrumarea activității practice a elevilor la planșetă reprezintă o condiție principală a înarmării lor cu cunoștințe și deprinderi trainice de desen tehnic.

Lucrările pe care le execută elevii în clasă constituie în general fie aplicații la construcțiile geometrice, fie epure și aplicații la desenul de proiecție, schițe după piese model, sau desene la scară în creion sau tuș.

Ca să asigurăm buna lor îndeplinire trebuie să ne preocupăm la început de unele amănunte de organizare: să controlăm dacă elevii și-au pregătit rechizitele și instrumentele de desen, precum și instrumentele de măsurat, în cazul cînd lucrarea de executat este o schiță după piese model. S-ar părea că acestea sînt lucruri mărunte, dar dacă nu le îndeplinim riscăm să se piardă un timp prețios de lucru, să se întreprună și să se turbure munca.

Este bine să fie executat un instructaj de 10-15 minute, reamintindu-le elevilor unele cunoștințe și reguli studiate anterior și care trebuie aplicate și ele acum, ca și eventualele derogări ce pot fi admise la lucrarea ce urmează să se execute. Astfel de explicații preliminare permit evitarea multor greșeli de execuție. De aceea nu trebuie neglijate nici un fel de amănunte care ar putea să-l lămurească pe elevi. Să ținem seama că lucrările de aplicații nu se confundă cu lucrările de control, ci urmăresc fixarea cit mai clară în mintea elevilor a cunoștințelor predate.

În cazul cînd se efectuează, de exemplu, aplicații la construcții geometrice, vom urmări dacă elevii au înțeles cum se tratează fiecare din problemele date la lecție. De asemenea, vom insista asupra formatului de desen, asupra tipului de indicator, asupra împărțirii suprafeței libere din interiorul chenarului și asupra ordinii de așezare a figurilor. Dacă lucrarea se face în creion, vom propune elevilor să lucreze întîi cu linii

subțiri, limitînd liniile ajutoare, ca număr și lungime, la strictul necesar și să îngroașe liniile de contur abia după terminarea construcțiilor geometrice. Este bine să le cerem să noteze fără linii ajutoare denumirile care trebuie trecute în tabela de componență a pieselor, întrucît după scrierea acestor linii nu mai pot fi șterse.

O atenție deosebită trebuie acordată exactității construirii figurilor, factor determinant pentru calitatea lucrării. Pentru a-l orienta pe elevi în această privință este util să le arătăm cîteva planșe executate de elevii din anii precedenți pentru aceleași probleme sau pentru probleme asemănătoare.

Este necesar să atragem atenția elevilor și asupra greșelilor pe care le fac în mod curent unii din ei atunci cînd efectuează lucrări practice. De exemplu, sînt elevi care nu știu să folosească teul, rigla sau echeretele pentru trasarea liniilor, deși la curs li s-au dat explicațiile cuvenite. Alții trag liniiile orizontale de la dreapta la stînga (de-a-ndoaselea), nu respectă regulile de împărțire a foii după numărul vederilor sau greșesc chiar dispoziția acestora. Unii elevii desenează greșit conturul secțiunii propriu-zise și nu completează celelalte linii. Destul de des se pot constata de asemenea greșeli de reprezentare a găurilor filetate și a cotării lor. Toate acestea pot fi evitate atrăgînd atenția elevilor asupra lor în instructajul introductiv sau în cadrul unei discuții cu întreaga clasă de îndată ce apar în timpul lucrărilor.

Îndrumarea atentă a lucrărilor aplicative efectuate de elevi asigură formarea unor deprinderi trainice de schițare și citire a desenelor tehnice — element de bază în pregătirea muncitorilor de înaltă calificare pentru industria modernă automatizată.

Ing. TH. NIȚULESCU

și Ing. DUMITRU FLORESCU

CĂMINUL UCENICILOR ÎNĂLȚAT CU MÎINILE LOR

Proiectul inițial concepea internatul cu o capacitate de 180 de locuri. Dar, printr-o modificare a proiectului — și fără a necesita un spor de material — capacitatea s-a dublat.

Demisolul spațios adăpostește sala mașinilor și vestiarele. Parterul și cele două etaje cuprind dormitoare.

Să urcăm pe scara largă, cu balustradă din fier forjat, artistic executată. Coridoarele primesc lumină naturală prin casa scării, în întregime din sticlă Nevada. Pe jos sînt așternute covore lucioase, din polietilenă de vinil. Dormitoarele, de cîte 8-10 paturi, strălucesc de curățenie. Mesele din plăci aglomerate, scăunășe comode — totul e confortabil, plăcut ochiului.

Internatul are încălzire centrală, este în întregime radioficat și dispune de o sală de audii muzicală înzestrată cu magnetofon.

Veți spune: iată încă una dintre noile construcții școlare înălțate în ultimul an. Dar mai este un fapt plin de importanță: întreaga construcție este opera elevilor din cele cinci secții ale Școlii profesionale de construcții din Timișoara. Elevii și-au înălțat singuri propriul lor internat.

Instalația de încălzire centrală, complicată și pretențioasă, rețeaua de instalații electrice și radioficare, lucrările de dulgherie și, bineînțeles, lucrările de zidărie — sînt tot atîtea victorii ale tinerilor constructori în munca pentru însușirea meseriei.

Impresionant este înaltul nivel tehnic al lucrării și faptul că ea corespunde în aceeași măsură cerințelor igienei ca și exigențelor esteticii. Aproape nu-ți vine să crezi că totul este opera unor elevi ați de tineri. Este evident faptul că acești constructori sînt de pe acum bine pregătiți pentru muncă.

„De altfel, ne informează tovarășul I. Nichita, directorul școlii, acesta este scopul urmărit prin reprofilierea școlilor de construcții. Prin faptul că ucenicii trec direct din atelier pe șantierele de construcții se realizează o mai bună și mai rapidă calificare a lor. În plus, activitatea alături de fruntași în producție este o garanție pentru promovarea unor cadre cit mai bine pregătite”.

„Sîntem din nou în curte. De-abia s-au terminat lucrările și urmele șantierului au dispărut. Curtea e asfaltată. Tovarășul director pare să ne citească gîndul și ne arată, de jur împrejur, locul rezervat florilor. Apoi adăugă: „La primăvară vom sădi și plopi”.

La despărțire, directorul școlii ne arată un teren alăturat și ne spune: „Aci proiectăm construirea unui bloc școlar, cu 5 etaje. Va avea săli de clasă, laboratoare, ateliere”.

Un proiect ce se va realiza, desigur, într-un viitor apropiat.

MARIA CORNELIA CONTICI
Timișoara

UN BILANȚ RODNIC

De curînd a avut loc la Centrul școlar agricol din Alexandria, regiunea București, o consfătuire la care au participat directorii ai școlilor agricole și inspectorii teritorialii ai Direcției generale a învățămîntului din Ministerul Agriculturii.

Darea de seamă prezentată la această consfătuire, care s-a bazat pe inspecțiile efectuate în 52 de școli și 66 unități productive unde au efectuat elevii practica de toamnă, a constituit un cuprinzător bilanț al primului trimestru al acestui an școlar.

După cum s-a subliniat în darea de seamă, numeroase școli s-au preocupat cu stăruință, în primele luni ale anului școlar, de buna desfășurare a procesului de învățămînt. Printre acestea se numără îndeosebi școlile din Calafat, Salonta, Bistrița, Tecuci, Blaj, Minis, Sînnicolaul Mare, Pietroasele, Dobrogea. În mai mică măsură s-au preocupat de acest lucru conducătorii școlilor din Găiești, Baia Mare, Valea lui Mihai și Huedin, fapt oglîndit și în rezultatele mai slabe obținute de elevi în cursul primului trimestru.

Inspecțiile efectuate în școli au arătat că majoritatea cadrelor didactice se străduiesc să folosească cele mai potrivite metode de predare în concordanță cu nivelul de pregătire al elevilor, expun cunoștințe științifice, care în seama de nivelul dezvoltării tehnice a agriculturii noastre.

Cele mai bune rezultate în pregătirea profesională a elevilor le-au obținut școlile care au știut să îndeplinească în mod armonios predarea cunoștințelor teoretice cu pregătirea practică a elevilor.

Așa sînt școlile din Sînnicolaul Mare, Minis, Lipova Buzău, Ciumbud, Iași etc. În mod deosebit s-au ocupat de buna pregătire a elevilor tovarășii Vasile Vișan, directorul Școlii profesionale agro-zotehnice din Poiana Mare și Ion Balog, directorul Centrului școlar agricol din Salonta.

O latură foarte importantă a procesului instructiv-educativ care a fost amplu dezbătută în cadrul consfătuirii o constituie munca de educație comunistă a tineretului școlar. S-a arătat că în majoritatea școlilor directorii, diriginții, coordonatorii de practică ai claselor și celelalte cadre didactice au dus o activitate multilaterală pentru a-i educa pe elevi în spiritul dragostei față de patrie, de partid, al dragostei față de muncă. Preocupările lor în această direcție se reflectă în primul rînd în conținutul lecțiilor, care dau numeroase exemple concrete din practica construcției socialismului în țara noastră. Ele se reflectă de asemenea în conținutul orelor de dirigenție, ca și în activitatea din cadrul cercurilor de elevi, în activitatea sportivă și artistică. În multe școli s-au organizat excursii la marile unități industriale ale țării, la gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective fruntașe la locuri istorice. Mobilizați de organizațiile U.T.M. elevii au participat cu însufletire la diferite acțiuni patriotice. Majoritatea școlilor s-au preocupat de amenajarea și funcționarea în bune condițiuni a cluburilor și bibliotecilor, organizează permanent

vizionări de filme, audiții la radio etc.

Datorită acțiunilor educative organizate de conducerea școlilor, de diriginți și cadre didactice s-a îmbunătățit mult disciplina elevilor, ceea ce a avut o influență pozitivă și asupra rezultatelor la învățătură. Rezultate foarte bune pe această linie au obținut centrele școlare agricole din Lipova, Blaj, Buzău, Valea Călugărească, Timișoara.

Consfătuirea a scos însă la iveală și faptul că mai există școli în care unele aspecte importante ale muncii educative au fost neglijate. Astfel la Centrul școlar agricol din Brăila, deși s-au prevăzut o serie de activități pentru timpul liber al elevilor, ele nu au putut fi desfășurate decît în mică măsură pentru că nu a fost antrenat la aceste acțiuni întregul colectiv de profesori, maștri și pedagogi. Din această cauză, în special la școala tehnică a centrului școlar, elevii au o comportare nedisciplinată în internat și constituie un exemplu negativ pentru colegii lor de la școala profesională.

Analizînd activitatea desfășurată în primul trimestru de către cadrele didactice din școlile profesionale și tehnice agricole școlînd în evidență realizările și lipsurile ei, consfătuirea de la Alexandria a ajutat colectivele pedagogice din aceste școli să-și înțeleagă mai bine sarcinile din trimestrul viitor, să-și îmbunătățească munca.

Ing. VALERIU BÎTA
Direcția generală a învățămîntului din Ministerul Agriculturii

Dezbateri științifice

Cea de a IV-a sesiune

Invățămîntului de științe pedagogice

...știință a pedagogice, ...și 17 ...at nume- ...cadre didactice din învățămîntul de cultură generală și superior, cercetători științifici, membri ai institutelor de perfecționare a cadrelor didactice.

Sesiunea a fost deschisă de tov. Paul Popescu-Neveanu, director adjunct al Institutului de științe pedagogice. În continuare acad. Ilie Murgulescu, ministrul învățămîntului și Culturii, a relevat însemnătatea acestei sesiuni pentru rezolvarea prin dezbateri cu caracter științific a importantelor probleme care stau în fața dezvoltării învățămîntului din patria noastră.

După o dare de seamă în care a fost prezentată multilateral activitatea Institutului de științe pedagogice din ultimii zece ani și contribuția sa la rezolvarea principalelor probleme ale învățămîntului din țara noastră, a fost prezentat referatul „Cu privire la metoda studierii procesului de instruire practică în producție a elevilor”, elaborat de Anatolie Chirceș și Ion Radu.

În continuare, lucrările sesiunii s-au desfășurat în 5 secții, în care au fost dezbătute probleme privind educația comunistă, instruirea practică a elevilor în producție, metodele de predare, istoria pedagogiei și învățămîntul special. În fiecare secție s-au prezentat referate cu o tematică variată, elaborate, în general, pe baza unei îndelungate munci de cercetare, de observare și de experimentare practică.

Asfel, în secția „Problemele educației comuniste”, unde s-au prezentat referatele „Unele probleme ale atitudinii comuniste față de muncă la elevii în condițiile instruirii practice în producție”, (A. Coman, Dora Gitlan, Rea-Silvia Constantinescu), „Orientarea profesională a elevilor în școala medie” (D. Salade și R. Codreanu), „Sistemul activității comune a școlii cu familiile elevilor” (Luminița Ghivirigă) s-au purtat discuții rodnice în jurul metodelor menite să contribuie la

trezirea dragostei elevilor față de muncă, la orientarea lor către sectoarele productive. În secția „Problemele instruirii practice a elevilor în producție”, unele referate, cum ar fi „Cu privire la formarea deprinderilor de muncă agricolă la elevii din clasa a V-a” (Valentina Vișan, Ecaterina Csengeri), „Instruirea practică a elevilor în secțiile de pielărie” (Margareta Bernișki), „Modele experimentale pentru înlesnirea formării unor deprinderi de muncă productivă” (Gheorghe Zapan), „Instruirea practică a elevilor în școala profesională și tehnică cu caracter hortiviticol” (Dimitrie Roman), „Probleme de metodică a instruirii practice a elevilor din școlile profesionale cu profil textil ale M. I. U. (Margareta Bontas, Paul Precupeșu) au abordat diferite aspecte concrete ale activității desfășurate în scopul înarmării elevilor cu deprinderi de muncă productivă. Bineînțeles că nu au fost neglijate nici problemele teoretice ale legării învățămîntului de practică, care au fost abordate în referatul elaborat de Mihai Ghivirigă, Valeriu Ruscescu, Emilia Constantinescu, Gh. Ene, Valeriu Maxim și Emil Botez.

Lucrările din secția „Metode de predare” s-au caracterizat prin preocuparea de a clarifica unele probleme importante privind munca desfășurată de învățători și profesori la catedră. Această preocupare s-a făcut vizibilă în referatele „Variantele lecției de comunicare în sistemul studiului literaturii” (Clara Chiosa), „Corelația dintre citire și scriere” (Ion Berca), „Noțiunea de funcție în sistemul de predare a disciplinei matematice în școala de cultură generală” (Ilie Ilasievici), „Unele căi de dezvoltare a exprimării orale a elevilor în procesul de însușire a limbii străine” (Viorica Demetrescu), „Problemele manualului de limbă rusă pentru clasa a V-a” (Eugen Novicov), „Probleme ale metodicii lecției în învățămîntul seral” (Olga Oprea, George Beldescu, Dinu Constantin și Elena Popovici) și

„Principalele probleme ale școlii de 8 ani” (Marin Vișan).

În secția „Istoria pedagogiei” s-au prezentat rezultatele unor cercetări efectuate asupra citorva momente ale dezvoltării gândirii pedagogice din patria noastră. Aici au fost prezentate referatele „Locul lui Theodor Diamant în istoria gândirii pedagogice românești” (Stanciu Stoian), „Reforma învățămîntului din 1948” (Anghel Manolache), „Noi documente privind activitatea revoluționară a învățătorilor la anul 1848” (Gh. Pănuță), „Esența de clasă a debaterilor legii din 1864” (Ilie Teiușan-Popescu), „Contribuție la studiul educației în comuna primitivă și orinduirea sclavagistă pe teritoriul țării noastre” (I. Antohi și I. Cerghit), „Școala greacă și latină din Tirgoviște” (Ștefan Birsănescu), „Tendința de orientare științifică a învățămîntului din Transilvania în prima jumătate a secolului al XIX-lea” (Vasile Popeangă).

Lucrările prezentate în secția „Învățămîntul special”, de pildă „Date în legătură cu defectele de vorbire la copiii orbi” (Walter Roth, Emilia Neagu), „Unele particularități ale vorbirii elevilor oligofreni” (Magda Farcaș), „Date noi în legătură cu relația dintre cuvînt, gest și imagine la elevii surzi” (Dumitru Ciumăgeanu), „Unele date privind perceperea sunetelor limbajului de către elevii hipocuzici de categoria a II-a” (Ion Popa, Dumitru Latiș), „Contribuții la aplicarea învățării pavloviște în defectologie” (Constantin Păunescu), „Unele caracteristici ale dezvoltării neuropsihice la copii cu dificultăți școlare” (Margareta Ștefan, Ana Murguleș, Ana Zamfirescu) au ridicat o serie de probleme de ordin științific în legătură cu reeducarea copiilor cu defecte fizice, psihice și fiziologice.

Multitudinea aspectelor cuprinse în referate, seriozitatea și ținuta științifică prin care s-au caracterizat discuțiile purtate de cadrele didactice pe marginea acestora vor stimula desigur munca viitoare de cercetare pedagogică.

BIBLIOGRAFIE

A apărut revista „NATURA”, seria Geografie-Geologie nr. 6-1961

În numărul acesta se publică în continuare materialele Conferinței pe țară a Societății de științe naturale și geografie din R.P.R. Aceste materiale — rapoarte, discuții și rezoluția conferinței — prezintă un deosebit interes pentru profesorii de științe naturale și geografie.

De asemenea, revista publică articolele: Etapa actuală a întrecerii economice între U.R.S.S. și principalele țări capitaliste, de A. Notkin, Considerații asupra lucrărilor de amenajări pentru irigații, de C. Beloin, Repartiția geografică a legumiculturii în R.P.R., de I.

Jordan, Gh. Iacob, I. Velcea, Asupra cursului actual al Dunării în avale de T. Severin, de D. Parascu, Importanța practică și teoretică a sisturilor disodice din oligocen de C. Stoica, Note asupra manualului de geografie a lui I. Iorgovici, de V. Popeangă, Cîteva lucrări de topografie efectuate la clasa a VIII-a și la cercul de geografie, de B. Vulcu, Unele completări la predarea lecției „Presiunea atmosferică și nașterea vînturilor”, de Z. Benedek, Cabinetul geografic de la Școala medie mixtă nr. 1 din Turnu Severin, de D. S. Ionescu, Metode de cercetare

microclimatică, de E. Grigercsik și Excursii geografice în orizontul local de A. Braedt, A. Schiau, C. C. Anoaica.

Revista cuprinde de asemenea rubricile Recenzii, Calendar, Cronica, precum și cuprinsul revistei „Natura”, seria Geografie-Geologie, pe anul 1961.

În dorința de a îmbunătăți conținutul revistei, redacția acesteia a anexat la numărul de față un chestionar la care cititorii sînt solicitați să răspundă. Propunerile lor vor contribui desigur la ridicarea nivelului revistei, la mărirea ei legare de problemele predării.

A apărut REVISTA DE PEDAGOGIE nr 11-1961

Sumarul începe cu editorialul „Grandiosul Program al construcției comunistului”.

Rubrica PROBLEME ALE ȘCOLII DE 8 ANI cuprinde articolul: „Școala de 8 ani și problemele educației estetice” de George Văideanu.

Rubrica STUDII ȘI CERCETĂRI cuprinde articolele: „Unele probleme ale studierii psihologice a personalității elevului” de Ana Tucicov-Bogdan, „Studiul psihologic al unor dificultăți ce intervin în însușirea cunoștințelor de botanică la clasa a V-a” de P.

Popescu-Neveanu, D. Macadziob și M. Golu, „Participarea activă a elevilor în procesul de învățămînt” de Victor Țircovnicu; „Educația artistică a elevilor prin audiții muzicale” de Pațița Silvestru și „Activitatea științifică și ideile pedagogice ale marelui iluminist rus M. V. Lomonosov”, de Mioara Cimpoeș.

La CONSULTAȚII - DISCUȚII - CRONICĂ sînt incluse articolele: „Formarea gustului estetic la școlarii mici” de Ioana Diaconescu; „Excursia și drumeția, mijloace

importante de educație comunistă a elevilor” de Vintilă Panduru și „O inițiativă valoroasă” de T. Mihai.

La rubrica CRITICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE sînt recenzate următoarele lucrări: „Articole” de Ilie Cristea (Tiberiu Trușter); „Probleme de defectologie și psihopatologie” (Lucia și Ilie Stănică); „Munca dirigintului” de N. A. Boldirev (O. Șafran) și Note bibliografice privind probleme de educație estetică (Victoria Popovici).

Profesori, învățători, educatoare!

O. N. T. CARPAȚI

AGENȚIA BUCUREȘTI

organizează pentru elevi și studenți următoarele excursii:

- Pe Valea Prahovei la sfîrșit de săptămînă, cu plecarea sîmbătă d.a., înapoierea duminică seara.
- La Doftana, cu vizitarea Muzeului.
- La Predeal, cu prilejul acestei excursii se vizitează și Doftana și Muzeul Peleş din Sinaia.
- În toate stațiunile din Valea Prahovei, cu vizitarea celor mai importante și interesante obiective turistice.
- La Brașov și Bran, cu vizitarea orașului, a noilor construcții și a Muzeului Bran.
- Cu autocarele la Giurgiu, avînd în program vizitarea Podului Prieteniei, plimbare cu vaporușul pe

Dunăre și vizitarea Muzeului raional.

— Cu autocarele pe Valea Oltului și la Curtea de Argeș, avînd ca obiective vizitarea de monumente ale naturii, monumente istorice, stațiuni și orașele de pe traseu

ÎN VACANȚA DE IARNĂ se organizează TABERE ȘCOLARE în cabanele de pe Valea Prahovei și în stațiunile: Sinaia, Bușteni, Timiș, Tușnad, Călimănești și Găvoara.

O săptămînă la Dihaia unde sub îndrumarea unor instructori calificați se poate învăța și practica schiul.

Pentru colectivele de elevi și studenți se acordă unele reduceri de prețuri.

Informații și înscrieri la Agențiile din Calea Victoriei nr. 100 și b-dul Republicii nr. 68.

CONCURS

Institutul agronomic din Timișoara anunță scoaterea la concurs a postului de conferențiar la disciplina Zootehnie specială, catedra de Zootehnie specială, poziția X/4 din statul de funcțiuni.

Doritorii vor înainta în termen de o lună de la data publicării prezentului anunț o cerere către rectoratul Institutului agronomic din Timișoara, Piața Unirii nr. 1 a, însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe actul de studii, lucrări științifice

intr-un exemplar, certificat de caracterizare a activității profesionale, eliberat de instituția unde își au funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră dacă funcționează în învățămîntul superior, certificat de vechime în muncă eliberat de instituția unde lucrează, memoriu de activitate didactico-științifică.

Data concursului se va anunța ulterior.

Informații suplimentare se primesc la rectoratul Institutului, telefon 49-53.

ÎN ATENȚIA PROFESORILOR

Centrul de lectură a presei sovietice primește ziare și reviste care apar în U.R.S.S., din toate domeniile de specialitate.

Materialele pot fi consultate

zilnic la sediul din str. Batiște nr. 14, între orele 10-21, duminica între orele 10-14.

Informații suplimentare se pot obține la telefon, nr. 11.65.76.

Invățători și profesori!

O. N. T. Carpați

organizează tabere și excursii: la locurile istorice legate de lupta poporului nostru, precum și la marile obiective înălțate sub conducerea partidului, în anii puterii populare; în stațiuni de sporturi de iarnă; în stațiuni balneo-climaterice cu sezon permanent; la București, pentru vizitarea

orașului, muzeelor și vizionarea de spectacole.

La cerere se organizează excursii cu teme legate de planul de învățămînt, pentru aprofundarea cunoștințelor teoretice.

Vă puteți petrece concediu la Sinaia, Bușteni, Predeal, Pîrîul Rece, Timiș și alte stațiuni cu profil permanent.

Invățători, profesori, educatoare, maiștri-instructori!

Abonați-vă la

„Gazeta învățămîntului”

Gazeta publică regulat materiale privind munca din învățămîntul de cultură generală, din învățămîntul seral și din învățămîntul profesional și tehnic, articole de îndrumare pedagogică și metodică, prezintă experiența celor ce muncesc în școli.

În întreaga țară oficiile

P.T.T.R. și factorii poștali au început primirea de abonamente la „Gazeta învățămîntului” pe anul 1962.

Abonandu-vă pe un an întreg vă asigurați colecția completă a gazetei. Costul unui abonament pe un an este de 13 lei.

Cel mai reprezentativ Congres Sindical Mondial

După aproape două săptămâni de dezbateri, la Moscova și-a încheiat lucrările cel de-al V-lea Congres Sindical Mondial. Opinia publică progresistă din întreaga lume numește pe drept cuvânt Congresul de la Moscova cel mai larg și reprezentativ forum a zeci și zeci de milioane de oameni ai muncii din toate continentele, Congresul unității și solidarității muncitorești internaționale.

Intr-adevăr, datorită faptului că la Congres au participat aproape 1.000 de delegați, observatori și invitați din 97 de țări, reprezentând peste 143.000.000 de oameni ai muncii organizați în sindicate, se poate afirma că al V-lea Congres Sindical Mondial a fost un eveniment de o amploare nemișcabilă în mișcarea sindicală internațională. Faptul că noi centrale sindicale naționale, din diverse țări, s-au afiliat Federației Sindicale Mondiale dovedește creșterea voinței de unitate și a maturității politice a maselor largi muncitoare din lumea capitalistă, dovedește creșterea influenței și prestigiului F.S.M.

La Congresul de la Moscova fiecare participant la discuții a arătat importanța deosebită a noului raport de forțe pe arena internațională, raport schimbat datorită creșterii și întăririi impetuoașe a sistemului socialist mondial, care a devenit factorul determinant al dezvoltării societății umane.

Primirea călduroasă făcută de delegații la Congres șeful guvernului sovietic, N. S. Hrușciov, constituie o expresie vie a recunoașterii rolului de stea călăuzitoare pe care îl are Uniunea Sovietică pentru mișcarea muncitorească internațională. „In politica țărilor socialiste — a declarat la Congres Ibrahim Zakaria, secretar al F.S.M. — își găsesc exprimarea interesele vitale ale oamenilor muncii din toate țările”.

Lucrările celui de-al V-lea Congres Sindical Mondial s-au desfășurat în condițiile creșterii puternice a forțelor socialiste mondiale, păcii și progresului, în condițiile avântului puternic al luptei de clasă și de eliberare națională din țările capitaliste și din colonii, ale slăbirii continue a pozițiilor imperialismului. Toate aceste schimbări profunde nu au putut să nu aibă influență asupra mișcării sindicale mondiale. „In perioada care a trecut de la cel de-al IV-lea Congres Sindical Mondial — a arătat în cuvântarea rostită la Congres V. V. Grișin, președintele C.C.S. din U.R.S.S. — mișcarea sindicală mondială s-a dezvoltat și s-a întărit și mai mult, s-a îmbogățit cu noi experiențe de organizare a luptei maselor. In această luptă s-au dezvoltat și întărit maturitatea politică și spiritul de organizare al clasei muncitoare, s-a fâșit unitatea de acțiune a sindicatelor, au crescut puternic influența și prestigiul forțelor progresiste ale mișcării sindicale mondiale”.

Al V-lea Congres Sindical Mondial a reafirmat că F.S.M. își pune activitatea în slujba intereselor fundamentale ale oamenilor muncii de pretutindeni, că ea militază neabătut pentru întărirea unității și combativității de clasă a oamenilor muncii din lumea capitalistă, că ea unifică forțele mișcării sindicale internaționale progresiste în lupta anticolonialistă, pentru pace și progres social general.

Ordinea de zi a Congresului este o ilustrare grațioasă în acest sens. La primul punct al ordinii de zi Louis Saillant, secretar general al F.S.M., a prezentat Raportul de activitate al acestei organizații, subliniind sarcinile actuale ale mișcării sindicale internaționale în lupta pentru pace, împotriva imperialismului, pentru coexistență pașnică, pentru dezarmare generală și totală, pentru satisfacerea revendicărilor economice și sociale ale oamenilor muncii. La punctul al II-lea, Ibra-

him Zakaria, secretar al F.S.M., a prezentat Raportul privind dezvoltarea activității și solidarității organizațiilor sindicale în lupta pentru lichidarea colonialismului. De asemenea, F.S.M. a supus Congresului, spre dezbateri și aprobare, două importante documente: Programul de acțiune sindicală în etapa actuală și Carta Asigurărilor Sociale.

Aceste documente de stringentă actualitate au fost apreciate drept o bază trainică pentru unirea oamenilor muncii de pretutindeni în lupta pentru triumful năzuințelor lor arzătoare. De aceea, Congresul a aprobat cele două rapoarte și a adoptat ca documente de linie pentru activitatea pe mai departe a F.S.M. Programul de acțiune sindicală în etapa actuală pentru apărarea intereselor și drepturilor oamenilor muncii, precum și Carta Asigurărilor Sociale. Au mai fost adoptate și o serie de mesaje și rezoluții pe marginea unor probleme de actualitate în diverse domenii ale vieții politice, economice și sociale.

Apelul adresat de Congres către muncitorii și muncitoarele din întreaga lume cheamă pe oamenii muncii din toate țările să se unească, să realizeze un front unit de luptă pentru interesele lor vitale, pentru democrație și progres social, pentru cauza păcii mondiale.

Hotărârea de a lupta cu tot avântul pentru îndeplinirea acestor țeluri a reieșit pregnant din cuvântul fiecărui participant la Congres. Cuvântările delegaților din țările Africii, Asiei, Americii Latine, Europei etc. au contribuit activ la demascarea activității nefaste a imperialismului internațional, în frunte cu cel al Statelor Unite. În cuvântările delegaților la Congres a fost subliniată dezvoltarea impetuoasă a luptei de clasă în numeroase țări. Delegații au condamnat acțiunile scizioniste ale conducerii C.I.S.L. și politica ei de „colaborare între clase”.

Congresul a considerat în unanimitate că războiul nu este inevitabil și că lupta pentru pace este sarcina de capetenie a mișcării sindicale. Participanții la discuții s-au pronunțat cu hotărâre în favoarea tratativelor pentru dezarmarea generală și totală, pentru semnarea Tratatului de pace cu ambele state germane, pentru lichidarea bazelor militare aflate pe teritorii străine.

Făcând bilanțul dezbaterilor Congresului, Renato Bitossi, președintele nou ales al F.S.M., a declarat că unitatea clasei muncitoare, a mișcării sindicale internaționale, este o condiție obligatorie pentru dezvoltarea luptei antiimperialiste și anticolonialiste, o armă puternică pentru obținerea victoriei în lupta pentru apărarea păcii, pentru progres social.

O vie activitate a desfășurat la Congresul de la Moscova delegația sindicatelor din R. P. Română, delegație ce a avut în frunte pe tovarășul Martin Isac, președintele Consiliului Central al Sindicatelor. În cuvântarea rostită de la tribuna Congresului, tov. Martin Isac a relevat că oamenii muncii din R. P. Română văd în Congresul de la Moscova o puternică manifestare a voinței de unitate care animă pe cei ce muncesc din întreaga lume în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii, pentru dezarmare generală și totală, independentă națională, democrație, bunăstare și progres social. El a subliniat că oamenii muncii, sindicatele din Republica Populară Română vor milita și de acum înainte pentru unitatea rîndurilor clasei muncitoare, că vor lupta cu toată energia pentru înfăptuirea sarcinilor construcției socialiste în țara noastră, îndeplinindu-și astfel principala îndatorire internaționalistă față de clasa muncitoare și oamenii muncii din întreaga lume și aducându-și contribuția la întărirea sistemului

mondial socialist — bastionul de neclintit al păcii și progresului social.

Aprecierea înaltă dată de Congres activității sindicatelor noastre este confirmată de faptul că în organele conducătoare ale F.S.M. au fost aleși și reprezentanți ai sindicatelor din R. P. Română.

Congresul de la Moscova a fost o nouă și puternică manifestare a voinței de unitate a oamenilor muncii din întreaga lume. Prin hotărârile ce le-a adoptat, el a marcat un nou și însemnat pas înainte în dezvoltarea, unirea și întărirea mișcării sindicale internaționale în lupta pentru drepturile și interesele vitale ale celor ce muncesc, în apărarea păcii, pentru progresul întregii umanității.

M. PAVEL

Cosmonautul numărul 2, Gherman Titov, în mijlocul unui grup de delegați la Congresul Mondial Sindical

FORMAREA CONCEPȚIEI ATEISTE LA LECȚILE DE ISTORIE ÎN CLASA A VI-A

II

Una din principalele sarcini ale educației științifico-ateiste a elevilor este explicarea rolului de clasă al religiei și bisericii.

Această idee trebuie să străbată ca un fir conducător toate capitolele cursului consacrate religiei. Este important ca ea să fie dezvoltată în mod edificator, convingător. Vorbind de exemplu despre aservirea țăranilor, profesorul va sublinia că biserica a jucat un rol activ în acest proces, ea însăși folosind munca țăranilor și fiind, de aceea, coînteresată în exploatarea lor.

Pentru sublinierea caracterului de clasă al bisericii, profesorul va atrage atenția elevilor asupra alianței dintre clasa dominantă și biserică; în mod concret acest fapt s-a exprimat, de exemplu, în sprijinul acordat de biserică lui Clovis, cu toată necredința lui și cu toate crimele pe care le-a săvârșit; în justificarea cruzimii sălbătice a lui Carol cel Mare față de saxoni, în sprijinul dat de papă cavalerilor care jefuiau cu nerușinare poporul etc. La rândul lor, regii și feudații împărțeau mănăstirilor pămînturile țăranilor, privilegiu bănoase, iar feudații împreună cu biserica au aservit popoarele libere, ca de exemplu, popoarele țărilor baltice.

Cînd se vorbește despre caracterul de clasă al bisericii este important să se explice, într-o formă accesibilă elevilor, că ea a fost o armă spirituală, ideologică a clasei dominante. Promițînd recompense și amenințînd cu pedepse după moarte, biserica se străduiește să mențină masele ignorante în robia economică și socială.

Manualul conține un vast material despre cruzimea și ipocrizia bisericii: povestiri despre cruciade, despre închiși și autodafuri, despre exterminarea ereticilor, despre noaptea sfinților Bartholomeu, despre activitatea iezuitilor, despre bogățiile nemaivăzute ale membrilor ordinilor în ciuda legămîntului de a fi săraci.

O latură esențială a propagandei științifico-ateiste este explicarea faptului că biserica a persecutat întotdeauna cultura și știința. Acest lucru se poate demonstra ușor atunci cînd se vorbește despre Copernic, Giordano Bruno, Galileu. În expunerea materialului despre dezvoltarea culturii și științei este neapărat necesar să se marcheze opoziția dintre religie și știința înaintată, arătîndu-se incompatibilitatea ace-

steia din urmă cu concepția religioasă asupra lumii.

Expunerea capitoului cu privire la reforma din Germania și din alte țări ridică unele probleme complexe.

Pe lângă faptul că exemplul luteranismului și al calvinismului trebuie folosit pentru a se sublinia caracterul istoric al religiei, dușmănia reciprocă dintre religii etc., este important să se arate felul în care s-au schimbat sarcinile de clasă ale religiei o dată cu schimbarea condițiilor istorice. Elevii trebuie ajutați să înțeleagă că luteranismul a fost o consecință a luptei burgheziei împotriva feudaților, un protest al burgheziei împotriva bisericii feudale, care se sprijinea pe baza socială îngustă a clasei feudaților, că burghezia avea nevoie de un creștinism modificat, care să justifice năzuința ei spre putere și să exercite totodată o influență asupra maselor muncitoare de la orașe, pe care vechile metode nu le mai puteau constrînge la supunere. Totodată servindu-ne de exemplul apariției protestantismului, putem sublinia încă o dată ideea originii pămîntene a religiei, în funcție de condițiile dezvoltării sociale. Această idee le va părea elevilor cu atât mai convingătoare cu cît profesorul se va baza mai mult pe cunoștințele despre cultura orașelor, despre noul avînt al forțelor de producție în secolele XV—XVI, despre lărgirea orizontului în legătură cu descoperirile geografice.

Atunci cînd se studiază aceste probleme este important să se sublinieze că dezvoltarea producției meșteșugărești, extinderea legăturilor comerciale și acumularea experienței practice a maselor muncitoare, la fel ca și protestul împotriva jugului social tot mai intens, au slăbit încrederea „gloametei” în ceea ce propovăduiau slujitorii bisericii catolice. Tocmai de aceea în orașe s-a născut cultura antibiserică, care exprima în literatură, sculptură și în tratate filozofice atitudinea ironică și, uneori, chiar indignarea maselor împotriva vicilor și a fărâmișiei bisericii catolice.

De cele mai multe ori copiii nu înțeleg sensul social al ceremoniilor religioase. De aceea, profesorul are sarcina de a explica rolul lor în îndobitocirea oamenilor, în distragerea lor de la problemele importante ale realității nu numai în trecut, ci și în timpurile noastre.

Trebuie totuși să lămurim despre ce ritualuri este necesar să le vorbească profesorul elevilor și cum să facă acest lucru. Nu e necesară o expunere generală sistematică privind problema ceremoniilor, ci trebuie să se vorbească despre ele pe măsură ce se studiază problemele legate de istoria religiei și a rolului ei. Astfel, în legătură cu apariția creștinismului se poate vorbi despre originea crucii, în legătură cu islamul este util să se amintească despre obligația credincioșilor de a vizita Mecca etc. Este bine să se vorbească despre ritualurile care sînt cunoscute în localitatea respectivă, adică despre acelea pe care le observă copiii: botelul, închinarea la icoane, rugăciunile etc.

Referindu-se la credința în minuni, la rugăciunile adresate lui Dumnezeu, la indulgențe, rai și iad, profesorul va dezvălui elevilor în mod viu și concret esența credinței în supranatural pe care noi am expus-o într-o formă generală.

Trebuie totuși să subliniem în mod hotărît că aceste idei nu vor avea răsunetul necesar dacă profesorul nu va lega pe cît posibil materialul istoric cu actualitatea. De pildă, expunerea despre cruciade poate fi legată de sprijinul pe care Vaticanul îl acordă astăzi ațîțătorilor la război. Legătura dintre trecut și prezent găsește un larg ecou în rîndurile elevilor.

Însușirea ideilor și noțiunilor expuse mai sus este, după părerea noastră, pe deplin accesibilă elevilor din clasa a VI-a și trebuie să constituie o etapă importantă în înarmarea tinerei generații cu concepția științifică despre lume. Esențial este ca elevii să rețină ideea că religia reprezintă o reflectare fantastică a realității și să înțeleagă temeinic rolul de clasă al religiei și al bisericii. În conștiința lor trebuie să pătrundă înțelegerea clară a faptului că istoria bisericii este istoria înșelării și înrobirii spirituale a maselor populare, istoria cruzimii și a ipocriziei clerului, istoria persecutării ideilor politice și științifice progresiste și a opri-mării sălbătice a purtătorilor acestor idei.

de I. I. LERNER

(Extrase din articolul publicat în „Prepodavanie istorii v șkole”, 1961).